

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2021 M. SPALIS NR. 10 (146)

UGNIS – JAU PEKINE

GRAIKIJOJE ĮŽIEBTA 2022 M.
ŽIEMOS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ
UGNIS JAU ATKELIAVO Į
PEKINĄ, O SPORTININKAI
TOLIAU TĘSIA KOVĄ DĖL
OLIMPINIŲ KELIALAPIŲ

LAIMĖK IKI

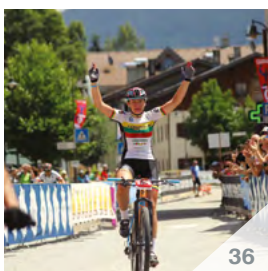
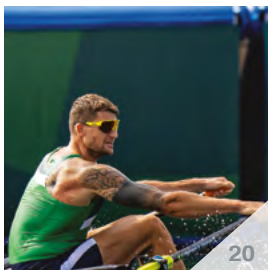
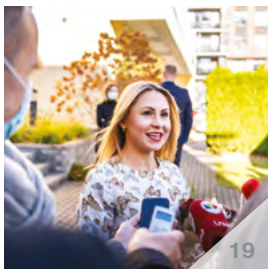
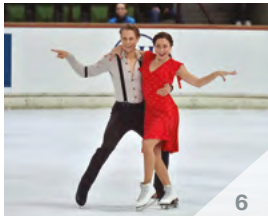

MILIJONŲ
EURŲ

**EURO
JACKPOT**

Pirk bilietus ir internetu: www.perlas.lt

5

SKAITYTOJAMS

LTKO PREZIDENTĖS MINTYS

6

PEKINAS 2022

ŽIEMOS OLIMPINIŲ BILIETŲ DALYBOSE –
KARŠTYMETIS

10

TRADICIJA

GRAIKIJOJE ĮŽIEBTA UGNIS – JAU PEKINE

11

MOKYMAI

GILINO ŽINIAS

12

OLIMPINIS ŠVIETIMAS

LIETUVA – PAVYZDYS KITOMS ŠALIMS

14

„LTEAM“ KONFERENCIJA

DĖMESYS – SPORTUI, MOKSLUI IR ĮVAIZDŽIUI

17

ANOC

PRIEŠ AKIS – NAUJOVĖS

18

VIZITAS

LTKO LANKĖSI GARBINGOS VIEŠNIOS

19

ATGARSIAI

UŽ SĖKMĘ TOKIJUJE – APDOVANOJIMAI

20

KARJERA

IRKLUODAMAS TAPO TOKS, KOKS YRA ŠIANDIEN

24

PROJEKTAS

OLIMPINIS MĖNUO ĮTRAUKĖ TŪKSTANČIUS
MOKINIŲ

26

RINKIMAI

BANGUOTAIŠ VANDENIMIS – UŽTIKRINTAI Į PRIEKĮ
MEDALIS ANTROS KADENCIJOS PRADŽIAI

30

FORUMAS

SEIMUI – GARSUS SPORTO BENDRUOMENĖS
SIGNALAS

34

SITUACIJA

TIKSLAS – ATGAIVINTI MOTERŲ KREPŠINĮ

36

VEIDAS

ĮSPŪDINGĄ SEZONĄ VAINIKAVO SUŽADĖTUVĖS

38

KRONIKA

LTKO ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

40

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

BOKSININKĖ RAMYBĖS SEMIASI IŠ KNYGŲ

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 10 (146), 2021 m.

VIRŠĖLYJE

Pekino žiemos žaidynių
olimpinė ugnis

„Scanpix“ nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Marytė Marcinkevičiūtė
Laima Stundžaitė
Birutė Pakėnaitė
Lina Motuzytė
Bronius Čekanauskas
Rita Bertulytė
Vaidas Čeponis
Dominykas Genevičius
Monika Svėrytė
Ieva Marija Černiauskaitė

FOTOGRAFAI

Alfредas Pliadis
Vytautas Dranginis
Kipras Štreimikis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltk.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.tok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi gilią laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

PEKINO ŽIEMOS ŽAIDYNĖMS ARTĖJANT

SPALIO 27 D. PEKINO OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ SKAIČIUOKLĖJE PASIRODĖ TOKS SKAIČIUS – 100. TIEK DIENŲ BUVO LIKĘ IKI SVARBIAUSIO 2022 METŲ SPORTO ĮVYKIO. ORGANIZATORIAI NESLEPIA, KAD DĖL EPIDEMIOLOGINĖS PADĖTIES SURENGTI SAUGIAS IR SĖKMINGAS ŽAIDYNES BUS IŠŠŪKIS, TAČIAU JAM RUOŠIASI ATSAKINGAI.

Apie artėjančias žiemos žaidynes „Olimpinė panorama“ kalbėjosi su Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidente Daina Gudžinevičiūte.

Iki Pekino žiemos olimpinių žaidynių liko mažiau nei šimtas dienų. Kaip vyksta pasirengimas?

Spalio pabaigoje dalyvavau Pasaulio nacionalinių olimpinių komitetų asociacijos Generalinės asamblėjos sesijoje, per kurią buvo pristatytas pasirengimo Pekino žiemos žaidynėms progresas. Atrodo, kad pasiruošimas vyksta sklandžiai, jau prasidėjusios arenoms patikrinti skirtos varžybos organizaciniu požiūriu vertinamos puikiai, sporto bazės – nepriekaištingos. Organizatoriai tikisi visų suinteresuotų grupių palaikymo ir vienybės.

Kaip ir Tokijo žaidynėse, didelis dėmesys bus skiriamas lyčių lygybės skatinimui. Tokijuje pirmą kartą istorijoje šis uždavinys buvo pasiektas – sportininkų dalyvavo beveik 49 proc. Žiemos sportas irgi žengia šiuo keliu. Kinijoje sportininkės sudarys 45 proc. visų žaidynių dalyvių.

Didelis dėmesys bus skiriamas ir tvarumui. Tai vienas esminių Tarptautinio olimpinio komiteto prioritetų. Statant infrastruktūrą ir žaidynių sporto arenas buvo stengiamasi išnaudoti jau esančias erdves, atnaujinti ir pritaikyti 2008 m. Pekino vasaros žaidynėse naudotas bazes.

Ir, žinoma, pagrindinė organizatorių užduotis – užtikrinti visų dalyvių saugumą.

Tokijuje saugumo reikalavimai buvo labai griežti. Kaip bus Pekine?

Tikėtina, kad dar griežtesni. Spalį buvo pristatyti pirmieji olimpiniai gidai, kuriuose nubrėžtos saugumo gairės. Žinome, kad visiškai pasiskiepiję žaidynių dalyviai išvengs 21 dienos karantino, tačiau kasdien privalės atlikti COVID-19 testus, o keliauti galės tik specialiu transportu.

Taip pat žaidynių dalyvių bus prašoma vengti bet kokio fizinio kontakto, laikytis dviejų metrų atstumo nuo sportininkų ir bent metro atstumo nuo kitų žaidynių dalyvių. Bus privalu visą laiką dėvėti kaukę, išskyrus treniruojantis, dalyvaujant varžybose ar valgant. Taip pat bus prašoma nuolat dezinfekuoti rankas, o sportininkus palaikyti ne balsu, o plojimais.

Tokijuje su olimpinėmis rinktinėmis dirbę savanoriai gyvendami savo namuose galėdavo atvykti į olimpinį kaimelyje. Kinijoje taip nebus, bus suformuoti trys uždari „burbulai“ – Pekine, Jančinge ir Džangdziakou, į kuriuos pašaliniai asmenys negalės patekti.

Martyno Zarembo nuotr.

Pekinas bus pirmasis miestas, surengęs ir vasaros, ir žiemos olimpines žaidynes. 2008-aisiais Pekino žaidynėse dalyvavote kaip sportininkė, o dabar į jį vyksite kaip LTOK prezidentė ir TOK narė. Kaip prisimenate prieš tryliką metų vykusias žaidynes?

Žvelgiant iš šiandienos perspektyvos, tos žaidynės man buvo geros. Penkta vieta olimpinėse žaidynėse – puikus laimėjimas. Tiesa, tuomet taip neatrodė (juokiasi). Vieno taiklaus šūvio pritrūko iki bronzos, buvo labai apmaudu. Užtat dabar puikiai suprantu sportininkų nusivylimą, kurį jie jaučia likę šalia apdovanojimų pakylas. Rezultatas geras, bet kai supranti, kad medalis buvo ranka pasiekiamas, pasidaro labai apmaudu.

Vienas įsimintiniausių dalykų buvo oras. Vieniems sportininkams buvo šalta, kitiems – karšta. Mano varžybų dieną prognozuotas lietus, bet buvo taip tvanku, kad rūbai lipo prie kūno. Ir, žinoma, didžiulis oro užterštumas, apie kurį kalbėjo visas pasaulis.

Tačiau organizacinė dalis buvo tvarkinga, nusiskundimų neturėjome. Neabejoju, kad ir kitais metais viso olimpinio judėjimo pastangomis bus susitvarkyta su pandemijos iššūkiais ir Pekino olimpinės žaidynės bus saugios bei sėkmingos.

Rengtis olimpiniam sezonui A.Reed ir S.Ambrulevičiui (pora dešinėje) padėjo legendinė Lietuvos šokių ant ledo pora M.Drobiazko ir P.Vanagas

ŽIEMOS OLIMPINIŲ BILIETŲ DALYBOSE – KARŠTYMETIS

KINIJOS SOSTINĖ PEKINAS KITŲ METŲ VAŠARĮ TAPS PIRMUOJU MIESTU ISTORIJOJE, SURENGUSIU VAŠAROS IR ŽIEMOS OLIMPINES ŽAIDYNES. GRAIKIJOJE ĮŽIEBTA OLIMPINĖ UGNIS JAU PASIEKĖ PEKINĄ, O Į MILIJONINĮ MEGAPOLĮ IR KINIJOS KALNŲ KURORTUS MAŽIAU NEI PO ŠIMTO DIENŲ RINKSIS PAJĖGIAUSI ŽIEMOS ŠAKŲ SPORTININKAI. TARP JŲ – IR LIETUVIAI.

BIRUTĖ PAKĖNAITĖ

Žiemos žaidynių Lietuvos olimpinė delegacija nebūna gausi, bet Pekine gali būti pasiektas rekordas.

Nors atranka dar nesibaigė, jau dabar beveik aišku, kad lietuviai tikrai turės visą vyrų biatlono komandą ir mažiausiai vieną moterį. Keturių vyrų biatlonininkų Lietuva į žaidynes dar nė karto nebuvo išsiuntusi.

Keturias vietas olimpiniam traukinyje turėtų užimti lygumų slidininkai, dvi – kalnų slidininkai, taip pat į Kiniją keliaus ledo šokėjų pora, kuri jau turi garantuotą kelialapį į Pekiną.

Kai kurios žiemos sporto šakų federacijos jau prarado visas galimybes išsiųsti savo atstovą į 2022 m. vasario 4–20 d. Pekine vyksiančias žaidynes, tad jau mąsto apie 2026-ųjų Milano ir Kortinos d'Ampeco žaidynes.

DAILUSIS ČIUOŽIMAS

Ledo šokėjai Allison Reed ir Saulius Ambrulevičius kelialapį į Pekino žaidynes gavo pirmieji iš žiemos šakų atstovų ir tai padarė pirmuoju bandymu. Pasaulio dailiojo čiuožimo čempionate kovo pabaigoje Švedijoje jie užėmė penkioliktą vietą ir tai Lietuvai lėmė kelialapį į svarbiausią sporto renginį.

Tačiau ledo šokėjų viltis išvykti į Pekiną daugšo griežtos Lietuvos pilietybės suteikimo taisyklės. Prezidentas Gitanas Nausėda kartą jau atmetė amerikietės A.Reed prašymą suteikti jai mūsų šalies pilietybę, motyvuodamas tuo, kad „nėra duomenų, kurie neabejotinai patvirtintų asmens ypatingus nuopelnus Lietuvos Respublikai“.

Lietuvos čiuožimo federacijos prezidentė Lilija Vanagienė teigia gerbianči prezidento nuomonę, bet tikisi, kad ją dar pavyks pakeisti.

Lietuvos biatlonininkai pirmą stovyklą ant sniego surengė Italijoje. Iš kairės: L.Žurauskaitė, G.Leščinskaitė, N.Kočergina, L.Banys, K.Dombrovskis, V.Strolia

Vienas Lietuvos biatlo rinktinės lyderių T.Kaukėnas

„Pasikeitus aplinkybėms ketiname dar kartą kreiptis į prezidentą, prašydami pilietybės A.Reed“, – prasitaria L.Vanagienė.

Tos pasikeitusios aplinkybės – per pirmąsias šio sezono varžybas Vengrijoje užimta antra vieta bei šuolis pasaulio reitinge.

Tarptautinės čiuožimo sąjungos (ISU) dailiojo čiuožimo varžybose „Budapest Trophy 2021“ A.Reed ir S.Ambrulevičius surinko 181,01 taško, pirmajai vietai pralaimėdami tik keturiomis šimtsiomis taško.

Per šias varžybas Lietuvos pora gerino savo rezultatus, kuriuos pasiekė pasaulio čempionate iškovodama olimpinį kelialapį.

Be to, pasauliniame reitinge, kuriame dabar 125 reitinguojamos poros, A.Reed ir S.Ambrulevičius iš 21 pozicijos pakilo į 17-ąją.

„Tas skaičius daug pasako“, – įsitikinusi L.Vanagienė, kuri aistringai kovoja dėl A.Reed teisės atstovauti Lietuvai Pekine, nes neabejoja, kad amerikietė įrodė esanti to verta.

„Lietuva į Pekino žaidynes kol kas turi vienintelį garantuotą kelialapį, kurį iškovojo ledo šokėjai. Neseniai baigėsi Tokijo vasaros žaidynes, į kurias nepakliuvo daug pajėgių sportininkų, o mes jau turime kelialapį, bet pajėgiausia pora kol kas neturi galimybių juo pasinaudoti, nors viską padarė vienu ypu – pataikė ir tri-taškius, ir baudas, niekur nepaslydo. Jai net nereikėjo dalyvauti specialioje atrankoje“, – paaiškina L.Vanagienė.

A.Reed jau dalyvavo 2010 m. Vankuverio žaidynėse, kur su Otaru Japaridze atstovavo Sakartvelui. Ten jie užėmė 22 vietą. Pasak L.Vanagienės, amerikietės svajonė, kad į olimpinės žaidynes išvyktų pajėgiausias jos partneris S.Ambrulevičius.

„Allison labai stengiasi, finansiškai prisideda prie treniruočių – nežinau kito tokio sportininko, kuris tiek investuotų į tobulėjimą, jį siekia tikslo ir tiki, kad viskas bus gerai“, – sako L.Vanagienė.

Pajėgiausia Lietuvos ledo šokėjų pora treniruoja Monrealyje (Kanada) su geriausia treneriais, yra pakviesta į vieną „Grand Prix“ etapą lapkritį Grenoblyje (Prancūzija), turi galimybių gauti kvietimą ir į dar vieną šių varžybų etapą. O į „Grand Prix“ kviečiamos tik elitinės pasaulio poros.

A.Reed ir S.Ambrulevičiaus planuose – ir „Challenger“ serijos varžybos lapkritį Grace (Austrija). Kitų metų sausį ledo šokėjai dalyvaus Europos čempionate, kuris vyks Taline (Estija).

Jei vis dėlto A.Reed nebūtų suteikta Lietuvos pilietybė, pajėgiausią ir pasaulio elitui priklausančią porą Pekino žaidynėse pakeistų Paulina Ramanauskaitė ir Deividas Kizala.

„Tačiau ši pora drauge šoka tik antrus metus. Jos net nėra pasaulio reitinge, tad nėra ko lyginti. Turime išskirtinę porą, kurią mato ir pripažįsta visas pasaulis ir kurios rezultatai yra puikūs, tai kodėl reikėtų atimti iš jos galimybę atstovauti Lietuvai ir garsinti jos vardą Pekine, į kurį kelialapį pati ir iškovojo?“ – retoriškai klausia L.Vanagienė.

BIATLONAS

Nors atranka į Pekino žaidynes oficialiai baigsis kitų metų sausio 16 d., Lietuvos biatlo federacija jau dabar džiūgauja: tik neįtikėtinos ir sunkiai įsivaizduojamos nesėkmės galėtų atimti teisę pirmą kartą istorijoje olimpinėse žaidynėse registruoti visą vyrų komandą.

„Turėtų labai nesisekti, kad taip nutiktų“, – prasitaria Lietuvos biatlo federacijos prezidentas Arūnas Daugirdas.

Pagal patvirtintą atrankos sistemą komandos, Tautų taurės įskaitoje užimančios ne žemesnę kaip dvidešimtą vietą, gauna komandinius kelialapius. Tai reiškia, kad olimpinėse žaidynėse gali dalyvauti keturi šalies biatlonininkai. Lietuvos sportininkai Tautų taurės įskaitoje dabar užima šešioliktą vietą ir turi mažai galimybių kristi žemiau nei dvidešimtukas.

Dėl pasaulinės koronaviruso pandemijos biatlonininkų atrankos į Pekiną sezonas ištįso iki pusantrų metų. Įskaitinėse varžybose skaičiuojami geriausių pasirodymų taškai, kurie lemia vietą Tautų įskaitoje ir komandinius kelialapius.

Lietuvos biatlo rinktinės smogiamasis ketvertas – Vytautas Strolia, Karolis Dombrovskis, Tomas Kaukėnas ir Linas Banys – jau parodė rezultatus, leidžiančius jiems startuoti kaip komandai ir Pekine. Tiesa, į žaidynes pretenduojantis sportininkas privalo būti įvykdęs olimpinį normatyvą. Visi rinktinės kandidatai atitinka šią sąlygą.

„Net jei likusį atrankos laiką nesisektų, dabartinio rezultato mums turėtų pakakti. Tai istorinis įvykis“, – džiaugiasi A.Daugirdas.

Olimpinėse žaidynėse turėdami vyrų komandą, lietuviai dalyvautų ne tik individualiose arba sprinto ar, priklausomai nuo rezultato, ir persekiojimo bei masinio starto varžybose. Jie pirmą syk olimpinėse žaidynėse išbandytų klasikinę estafetę, kurioje startuotų visi keturi vyrai.

Yra vilčių, kad vyrai su moterimis olimpinėse žaidynėse dalyvaus ir mišrios estafetės varžybose. Tačiau tam reikia, kad į Pekiną vyktų bent dvi Lietuvos atstovės.

Moterys Tautų įskaitoje nepatenka į dvidešimtuką. Tačiau žemiau esančių šalių sportininkės dar gali patekti į žaidynes individualiai.

Slidininkai M.Vaičiulis ir T.Strolia

LNSA nuotr.

„Scampix“ nuotr.

A.Drukarovas sezoną pradėjo Pasaulio taurės varžybomis

Aleksandro Pustovito nuotr.

G.Šinkūnaitė gali tapti olimpiųjų žaidynių debiutante

Vienai šaliai – ne daugiau kaip du kelialapiai, bet sportininkė šiame reitinge privalo užimti tam tikrą vietą. A.Daugirdo tikinimu, ne žemesnę kaip dešimtą. Dar du kelialapiai priklauso Pekino žaidynių šeimininkėms Kinijos atstovėms.

Natalija Kočergina šiame Tarptautinės biatlon federacijos (IBU) reitinge dabar yra penkta, Gabrielė Leščinskaitė – vienuolikta.

„Gabrielė – ant ribos vykty į žaidynes, bet noriu tikėti, kad ji dar gerins savo rezultatus, galiausiai pakliūs į dešimtuką ir vyks su Natalija į žaidynes. Tad, jei viskas klostysis sėkmingai, Pekine galėsime turėti net šešis biatlonininkus. Tiek dar niekada neturėjome“, – sako A.Daugirdas.

Su Lietuvos olimpinės biatlon rinktinės kandidatais jau pusmetį treniruojasi 22 metų naujokė Lidija Žurauskaitė. Tobulėjanti biatlonininkė atsisakė Rusijos, kurioje gimė ir augo, pilietybės ir siekia atkurti Lietuvos pilietybę, kurią turėjo jos senelis iš tėvo pusės.

„Nedėdame vilčių, kad Lidija išvyks jau į šias žaidynes. Nors jai suteikta teisė atkurti pilietybę, iš pradžių reikia susitvarkyti dokumentus: laukiame pažymos iš Rusijos apie tai, kad ji atsisakė Rusijos pilietybės. Be šios pažymos L.Žurauskaitė negali gauti lietuviško paso, o be paso negali būti registruota į oficialias įskaitines varžybas ir atstovauti Lietuvai“, – paaškina A.Daugirdas.

Lietuviškų šaknų turinti perspektyvi biatlonininkė Rusijoje buvo pastebėta prieš maždaug dvejus metus. Nuo tada šalies Biatlono federacijos atstovai mynė Migracijos departamento slenkstį, prašydami atkurti pilietybę L.Žurauskaitėi, kurios net pavardė per keletą kartų liko lietuviška ir Lidija tuo labai didžiuojasi.

„Mūsų prašė sudėtingiausių dalykų, ieškojome archyvuose įrodymų. Net, pavyzdžiui, klausė, ar galime pateikti bilieto kopiją, kad Lidijos senelis tikrai išvyko iš Lietuvos iki 1939 metų birželio mėnesio, nors ir pateikėme įrodymus, kad jis kilęs iš Prienų. Galiausiai pavyko viską sutvarkyti, liko paskutinis žingsnis – sulaukti pažymos apie tai, kad Lidija atsisakė Rusijos pilietybės, o šio dokumento galime sulaukti rytoj, bet galime ir po pusmečio“, –

dėsto A.Daugirdas.

Dabar Lidija treniruojasi Lietuvoje, gyvena Ignalinoje ir laukia paso. „Kol kas ji šiek tiek atsilieka nuo Natalijos ir Gabrielės, bet, kiek kalbėjome su treneriais, yra perspektyvų, kad sugebės įveikti Pasaulio taurės varžybų normatyvą, kuris daug griežtesnis nei pasaulio čempionato ar olimpinis. Į Pasaulio taurės varžybas patenkančius sportininkus drąsiai galima vadinti elitiniais“, – teigia A.Daugirdas.

Lietuvos biatlon rinktinė jau pradėjo rimtai rengtis žaidynėms. Austrijos ir Italijos Alpėse sportininkai pratinasi prie aukštikalnių, nes Pekine biatlon varžybos vyks 1700 m aukštyje.

Vyrų ir moterų komandos iki žaidynių dar dalyvaus šešiuose Pasaulio taurės varžybų etapuose, kuriuose toliau rinks reitingo taškus. O oficialiai olimpinis sezonas prasideda lapkričio 25-ąją IBU taurės etapo sprinto rungtimi Švedijoje, kurioje vėliau bus ir pirmasis Pasaulio taurės varžybų etapas.

Moterys reitingo taškus papildomai rinks ir IBU taurės turnyre.

SLIDINĖJIMAS

Lietuvos nacionalinės slidinėjimo asociacijos (LNSA) prezidentas Remigijus Arlauskas patenkintas, kad lygumų slidininkai olimpinėse žaidynėse turės keturis atstovus – po du vyrus ir moteris.

Naujoji atrankos sistema praėjusį sezoną lietuviams buvo sėkminga. Pagal Tarptautinės slidinėjimo federacijos (FIS) reikalavimus pasaulio suaugusiųjų ar jaunimo čempionatuose reikėjo surinkti ne daugiau kaip 300 FIS taškų. Įvykdę šias sąlygas lietuviai užsitikrino po kelialapį į Pekiną vyrų ir moterų grupėje.

Dar po vieną kelialapį abiejų lyčių atstovai gavo per Tautų taurės klasifikaciją: vyrai šiame reitinge buvo 24-ti, moterys – 28-os.

Federacija jau paskelbė, kad tarp vyrų vieninteliai kandidatai vykty į žaidynes – Tautvydas Strolia ir Modestas Vaičiulis. Moterų rinktinės lyderės – Eglė Savickaitė ir Ieva Dainytė. Tiesa, Lietuvos slidininkėms dar bus rengiama atranka.

PRISTATĖ MEDALIŲ DIZAINĄ

Per visą žaidynių istoriją Pekinas bus pirmasis miestas, surengęs ir vasaros, ir žiemos olimpinės žaidynes. 2008-aisiais vasaros žaidynėse Lietuvai atstovavo 71 sportininkas, o sirgaliai džiaugėsi penkiais medaliais.

Minint šimtą dienų, likusių iki žiemos žaidynių pradžios, buvo pristatyti olimpiniai ir parolimpiniai medaliai. „Tong Xin“ arba „kartu kaip vienas“ pavadinti apdovanojimai simbolizuoja žmonijos vienybę.

Medalių dizainas įkvėptas senovės Kinijos nefrito disko, o jų centre išgraviruoti olimpiniai žiedai simbolizuoja olimpinę dvasią, gebančią suburti žmones visame pasaulyje.

Ir vyrai, ir moterys dar turi teorinių galimybių iškovoti ir po trečią kelią šaliai. Tačiau tos galimybės – itin miglotos, tad R.Arlauskas nelaiko jų realiomis.

„Mes, žinoma, kuriame strategiją turėti po dar vieną šalies atstovą ir tarp vyrų, ir tarp moterų, bet dabar svarbiausia, kad dabartiniai kandidatai tinkamai pasirengtų Pekino žaidynėms“, – patikina R.Arlauskas.

T.Strolia ir M.Vaičiulis iki šiol treniravosi Suomijoje, o netrukus pradės lenktyniauti Pasaulio taurės varžybų etapuose – toje pačioje Suomijoje, tada Šveicarijoje, Vokietijoje.

Moterys lapkritį vyks treniruotis į Švediją, ten dalyvaus trejose FIS varžybose, sausio pradžioje numatytos ir varžybos Lietuvoje.

„Tačiau tie pasirengimo žaidynėms planai vis keičiasi, priklauso nuo aplinkybių“, – primena R.Arlauskas.

KALNŲ SLIDINĖJIMAS

Geriausias Lietuvos kalnų slidininkas 22-ėjų Andrejus Drukarovas rengiasi antrosioms olimpinėms žaidynėms. Jam turėtų atitekti vienintelis mūsų šaliai į vyrų varžybas skirtas keliapis, nes šio sportininko FIS taškai – svarbiausias rodiklis kovojant olimpinėje atrankoje – yra nepalyginamai geresni nei kitų lietuvių. Jis didžiojo slalomo pasauliniame reitinge yra 77-as.

Galimybę vyrams iškovoti dar vieną kelią R.Arlauskas irgi vadinama teorine. Tai būtų įmanoma, jei A.Drukarovas svarbiausiose sezono varžybose pasirodytų įspūdingai. Įvykdytų tai, kas atrodo sunkiai pasiekiamą, – Pasaulio taurės varžybose patektų į 30-tuką.

Vien patekti į Pasaulio taurės turnyro etapus yra pergale, nes čia varžosi elitas. Pakliūti į pasaulio čempionatą lengviau nei į Pasaulio taurės turnyrą.

Pirmą kartą sezoną būtent Pasaulio taurės varžybose pradėjęs A.Drukarovas spalio 24 d. Zeldene (Austrijoje) didžiojo slalomo

varžybose užėmė 59 vietą tarp 61 klasifikuoto sportininko. Dar dešimt kalnų slidininkų finišo nepasiekė. Iki pirmojo 30-tuko, kuris antrajame nusileidime tęsė kovą dėl bendrosios įskaitos taškų, A.Drukarovui stigo tik 1,89 sek.

Metų pradžioje, per pasaulio čempionatą Kortina d'Ampece, didžiojo slalomo trasoje A.Drukarovas buvo 23-ias tarp 100 dalyvių. Tai geriausias visų laikų Lietuvos kalnų slidininkų rezultatas pasaulio čempionate.

Su Šveicarijos B rinktine besitreneriuojantis A.Drukarovas mėgins dalyvauti Pasaulio ir Europos taurės varžybų etapuose, o gruodį norėtų puikiai pasirodyti Liucernoje vyksiančioje žiemos universiadijoje.

Sportininkas turi didelių ambicijų ir neketina jų slėpti. „Noriu iškovoti taškų Pasaulio taurės varžybose, Europos taurės varžybose patekti tarp 30 geriausių absoliučioje įskaitoje, o Pekino žaidynių didžiojo slalomo rungtyje prasibrauti į dvidešimtuką“, – vardija 2018 m. Pjongčango olimpinė žaidynių dalyvis.

Kelią į Pekiną gaus ir viena Lietuvos kalnų slidininkė. Teisė dalyvauti olimpinėse žaidynėse greičiausiai atiteks lygiaverčių varžovių šiuo metu neturinčiai 17-metei Gabijai Šinkūnaitė.

Olimpinės rinktinės kandidatė G.Šinkūnaitė treniruojasi ir į varžybas važiuoja su LNSA dalinai finansuojama „Baltic Ski Team“, daug laiko su užsienio treneriais praleidžia kalnuose. Artimiausios FIS varžybos, kuriose ketina dalyvauti G.Šinkūnaitė, – „Snow“ arenoje Druskininkuose vyksiantis Baltijos taurės etapas. Toliau – bus matyti.

„Kalnų slidininkų pasirengimo žaidynėms planai vis keičiasi, nes Europos kalnuose kol kas itin šilta ir nėra sniego, tik ledynai. Tad daug kas, matyt, priklausys nuo orų ir sąlygų treniruotis“, – svars-to R.Arlauskas.

Buvo svarstymų, kad olimpinėse žaidynėse Lietuva galėtų turėti savo atstovą kalnų slidinėjimo kroso rungtyje. Taip vadinamos slidinėjimo laisvuju stiliumi varžybos, kurias jau kuris laikas mėgina 2014 m. Sočio žiemos olimpinė žaidynių dalyvis Rokas Zaveckas.

Jis turėjo ambicijų kaip šios rungties atstovas patekti į Pekino žaidynes, tačiau, pasak R.Arlausko, kalnų slidinėjimo krosą lietuviai dar tik atranda, tad mąstyti apie žaidynes – gerokai per anksti.

SNIEGLENTĖS

Pajėgiausias šalies snieglientininkas Motiejus Morauskas turėjo daug vilčių patekti į Pekino žaidynes, tačiau, R.Arlausko manymu, tikimybė, kad Lietuva olimpinėse žaidynėse turės ir snieglientininką, labai nedidelė.

Realesnė tikimybė, kad snieglenčių atstovas bus 2026 m. Milano ir Kortinos d'Ampeco žaidynėse. Juolab kad pajėgiausią šalies snieglientininką sparčiai vejasi į olimpinės pamainos sąrašą įrašyti Luke'as Putys-Gallagheris ir Patricija Ivanovaitė.

AKMENSLYDIS

Pirmą kartą istorijoje olimpinė žaidynių atrankoje šiemet dalyvavo Lietuvos akmenšlydžio atstovai. Tačiau mišrus dvejetas Konstantinas ir Akvilė Rykvai neiškovojo teisės varžytis Pekine.

Turkijoje vykusiame pirmajame mišrių dvejetų turnyro atrankos etape jie A grupėje iškovojo dvi pergales ir užėmė penktą vietą. Lietuviai liko per mažą žingsnelį nuo kito etapo, į kurį pateko po tris stipriausias grupių ekipas.

GREITASIS ČIUOŽIMAS TRUMPUOJU TAKU

Šios sporto šakos šalies federacija nusprendė neblaškyti perspektyvių čiuožėjų Kotrynos Sokolovskytės ir Danieliaus Čecho, tad šie net nebandė dalyvauti Pekino žaidynių atrankoje.

Čiuožėjai visas jėgas sutelkė į tai, kad būtų tinkamai pasirengę prieš Milano ir Kortinos d'Ampeco žaidynes.

GRAIKIJOJE ĮŽIEBTA UGNIS – JAU PEKINE

GRAIKIJOJE, SENOVĖS OLIMPIJOJE, SPALIO 18 D. ĮŽIEBTA 2022 M. PEKINO ŽIEMOS OLIMPINIŲ ŽAIDYNIŲ UGNIS SPALIO 20-ĄJĄ JAU ATKELIAVO Į KINIJĄ.

TOK nuotr.

Olimpinė ugnis tradiciškai įžiebta senovės Olimpijoje

Pekine olimpinė ugnis bus saugoma Olimpiniame bokšte esančiame aukure. Ir čia liepsnos iki vasario 1 d.

Po to tris dienas olimpinį deglą 1200 estafetės dalyvių neš per vietas, kur vyks žaidynių varžybos. Ir galiausiai vasario 4 d. ugnis suliepsnos Pekino nacionalinio stadiono aukure per olimpinį žaidynių atidarymo iškilmes.

Ugnies įžiebimo ceremonijoje Graikijoje dalyvavęs Tarptautinio olimpinio komiteto prezidentas Thomas Bachas sakė: „Tropiname pasaulyje, kupiname konfliktų ir nepasitikėjimo, olimpinės žaidynės visada statys tiltus, jungiančius žmones. Pekinas taps pirmuoju miestu istorijoje, rengusiu ir vasaros, ir žiemos olimpinės žaidynės.“

Spalio 18-osios rytą graikų aktorė Xanthi Georgiou, apsirengusi tradiciniu apdaru chitonu ir lydima 35 vaidilučių, atsiklaupė virš parabolinio veidrodžio ir surinko saulės spindulius liepsnai uždegti.

Iš X.Georgiou deglo, sukurto pagal didžiosios deivės Heros šventyklos stulpus, liepsna buvo perduota toliau. Iš kuklaus deglo – vos vieno iš keturių visame pasaulyje – ji buvo perkelta į dubenį, o tada, panaudojant antrąjį deglą, liepsna pasiekė vieną iš modernesnių, specialiai 2022 m. Pekino žiemos žaidynėms skirtų deglių.

Perkėlus liepsną į dubenį, ceremonija pajudėjo į Olimpijos stadioną. Garbingus asmenis ir kviestinius svečius lydėjo *Kouri* – dvilika jaunuolių, simbolizuojančių kadaise Graikijos miestams-valsytbėms antikos žaidynes skelbusius šauklius.

Pasibaigus tradiciniam šokiui ir muzikiniam pasirodymui, ant žole apaugusio senojo stadiono šlaito nešina dubeniu pasirodė antra pagal svarbą vaidilutė ir padėjo dubenį ant nedidelio akmeninio altoriaus. Vyriausioji vaidilutė kartojo savo maldą Apolonui, prašydama vainikuoti šventųjų lenktynių nugalėtojus, ir ruošėsi išsiųsti liepsną į kelionę kartu su tradicine alyvuogių šakele – taikos ir pergalės simboliu.

Prieš ugniai paliekant senosios Olimpijos griuvėsius, kaip visada stabtelėta prie Pierre'o de Coubertino paminklo. Čia marmurinės kolonos viduje ilsisi kažkada plakusi šiuolaikinių olimpinė žaidynių atgavintojo širdis. Nors likę P. de Coubertino palaikai yra Šveicarijoje, TOK įkūrėjas primygtinai reikalavo, kad jo širdis būtų palaidota Graikijoje, taip pagerbiant olimpinės žaidynės, kurias prancūzas padėjo paversti vienybės ir varžybų simboliu.

2022 m. vasario 4 d. olimpinės liepsnos atvykimas į Pekino nacionalinį stadioną vainikuos ugnies sugrįžimą namo – 2008 m. čia liepsnojo Pekino vasaros olimpinė žaidynių ugnis.

GILINO ŽINIAS

SPALIO 4–6 D. KAUNE VYKO OLIMPINIŲ VERTYBIŲ UGDYMO PROGRAMOS (OVUP), KURIĄ INICIJUOJA TARPTAUTINIS OLIMPINIS KOMITETAS, MOKYMAI PAŽENGUSIESIEMS.

Mokymuose dalyvavę 19 pedagogų per įvairius įtraukiančius praktinius užsiėmimus gilino olimpinio ugdymo žinias.

Visos programoje pateiktos užduotys ir veiklos jau tradiciškai rėmėsi penkiomis olimpizmo ugdymo temomis – pagarba gyvenime, kilniu elgesiu, pastangomis pelnytu džiaugsmu, kūno, valios ir proto darna bei tobulumo siekimu. Tai universalios žmogiškosios vertybės, kurias atrasti ir skiepyti vaikams – kiekvieno pedagogo, kiekvieno piliečio, kiekvienos šeimos užduotis.

Į mokymus atvykę pedagogai susipažino su Olimpinių vertybių ugdymo programa. Jos esmė – inovatyvus darbas su įvairaus amžiaus vaikais, paremtas olimpine filosofija, vertybėmis, simboliais ir fizinio aktyvumo veiklomis.

Šiuose mokymuose pedagogus aplankė TOK olimpinio kultūros ir paveldo fondo vyriausioji švietimo vadovė Xenia Kourgouzova, kuri pristatė artėjančių penkerių metų programos tikslus.

„Man itin malonu būti čia šiandien, būtent Mokytojų dieną. Olimpinių vertybių ugdymo programos tikslas – parodyti, kaip galime ugdyti jaunimą pasitelkiant olimpines vertybes: pagarbą, draugystę, tobulėjimą. Mes dirbame su daugybe organizacijų, bet pagrindiniai žmonės, kurie ugdo vaikų ir jaunimo vertybes, esate jūs, mokytojai. Jūs prisidedate prie pasaulinių darnaus vystymosi tikslų, todėl esate svarbesni, nei patys įsivaizduojate“, – į mokytojų kreipėsi X.Kourgouzova.

Viena iš mokymų dalyvių buvo ir „LTeam“ narė, olimpietė, vidutinių nuotolių bėgikė Eglė Balčiūnaitė.

„Šiuose mokymuose dalyvauti nusprendžiau po to, kai sudalyvavau Tarptautinės olimpinės akademijos sesijoje, kuri man paliko labai gerą įspūdį. Olimpizmas man labai artima filosofija, noriu kuo labiau į ją įsigilinti, nuolat stengiuosi ja remtis. Šie mokymai

ne tik apie tai, kaip olimpines vertybes galime panaudoti ugdydami kitus, bet ir save patį, jaučiuosi pasisėmusi labai daug žinių ir jau turiu idėjų, kaip jas galėsiu perduoti kitiems“, – įspūdiškai dalijosi E.Balčiūnaitė.

Patvirtinta mokymų metodika yra pagrįsta aktyviomis veiklomis, dalyvių patirtimi ir aptarimu. Dalyviai grupėse diskutavo apie įvairias gyvenimiškas bei sportines situacijas ir sprendė, kurios vertybės jose atsispindi. Mokymuose aktyviai pastabas žymėję pedagogai išsivadė nekantraujantys žinias perduoti ne tik mokiniais, bet ir kolegoms mokyklose bei ikimokyklinėse įstaigose.

„Mokymuose dalyvauju jau antrą kartą. Pirmą kartą paskatino dalyvauti kolegė, nors buvo neramu, ar man tikrai to reikia, nes esu socialinė pedagogė, ne fizinio ugdymo mokytoja, atrodė, kad esu labai toli nuo sporto. Tačiau mokymai buvo išties naudingi, man labai patiko, kokios vertybės juose puoselėjamos, supratau, kad olimpizmas nėra tik sportas, ir vos grįžusi į ugdymo procesą iškart įtraukiau išmoktas veiklas. Mokiniai noras dalyvauti, o ilgainiui ir pokyčiai tapo akivaizdūs. Tad šįkart pasisemti žinių į mokymus pasikviečiau ir kolegę, jaučiu, kad labai svarbu į programą įtraukti kuo daugiau pedagogų“, – džiaugsmo neslėpė mokymų dalyvė, socialinė pedagogė Kristina Stankevičienė.

Tris dienas trukę mokymai Lietuvoje vyksta jau ketvirtus metus. Lietuvos tautinis olimpinis komitetas vienas pirmųjų pasaulyje šią programą išsivertė į savo šalies kalbą, sukūrė Olimpinių vertybių ugdymo programos įgyvendinimo sistemą Lietuvoje ir pasiūlė kelių lygių mokymus Lietuvos pedagogams. Spalio ir lapkričio mėnesiais vyks net dešimt įvairių OVUP mokymų visoje Lietuvoje. Per pastaruosius trejus metus dešimtyje Lietuvos miestų pedagogams buvo surengta per 30 mokymų. Juose dalyvavo per tūkstantį ugdytojų.

OLYMPIC VALUES EDUCATION PROGRAMME

X.Kourgouzova

LIETUVA – PAVYZDYS KITOMS ŠALIMS

SPALIO 4–6 D. LIETUVOS TAUTINIS OLIMPINIS KOMITETAS SULAUKĖ TARPTAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO OLIMPINIO KULTŪROS IR PAVELDO FONDO VYRIAUSIOSIOS ŠVIETIMO VADOVĖS XENIOS KOURGOUZOVOS VIZITO. VIEŠNIA ATVYKO SUSIPAŽINTI SU OLIMPINIO UGDYMO PROGRAMOMIS LIETUVOJE, O SVARBIAUSIAS JOS VIZITO TIKSLAS – PAMATYTI, KAIP VYKSTA OLIMPINIŲ VERTYBIŲ UGDYMO PROGRAMOS (OVUP) MOKYMAI.

Apsilankiusi Kaune surengtuose LTOK mokymuose X.Kourgouzova prasarė, kad šis vizitas asocijuojasi su pačiomis geriausiomis emocijomis, o Baltijos šalys jai visada kėlė susižavėjimą. Tai buvo pirmoji jos pažintis su Lietuva. Iš Kanados atvykusi viešnia mielai sutiko pasidalyti įspūdžiais apie tai, kaip mūsų šaliai sekasi įgyvendinti OVUP, bei pristatė artimiausius programos tikslus.

Kaip jūs jaučiatės Lietuvoje?

Jaučiuosi labai šiltai priimta, jūs puikiai dirbate. Man pasisekė, kad galėjau aplankyti kelis išskirtinius renginius. Man buvo ypač malonu dalyvauti geriausių fizinio ugdymo mokytojų apdovanojimuose, susitikti su pedagogais, kurie sunkiai dirba, ir pamatyti, koku aukštu lygiu įvertinamos jų pastangos. Tai unikali patirtis. Ir, žinoma, pamatyti tai, dėl ko atvykau į Lietuvą, – pasižiūrėti, kaip OVUP įgyvendinama realybėje. Visos patirtys buvo išskirtinės.

Kokių įspūdžių išsinešėte iš OVUP mokymų Kaune?

Man labai patiko praktinė mokymų dalis ir tai, kad mokymai nėra formalūs, dalyviai noriai įsitraukia į visas veiklas. Didelį įspūdį paliko ir mokymų struktūra, kuri skatina įsitraukti kiekvieną ir ragina

išbandyti visas veiklas – tiek praktines, tiek teorines. Būtent to mes ir siekiame šia programa – kūno, minčių ir fizinio ugdymo balanso bei įsitraukimo. Į mokymus integruotos visos mūsų ugdomos vertybės, o mokymų vadovai sunkiai dirba tam, kad visos temos būtų įtraukios ir suprastos ne formaliai, o pragmatiškai. Tokio darbo nepamatysi kasdien ir tai mane labai sužavėjo.

Kuo, jūsų nuomone, išsiskiria OVUP pritaikymas Lietuvoje?

Mes visuomet pasitelkiame Lietuvos pavyzdį kaip programos atspirties tašką. Jūs atliekate nuostabų darbą įgyvendindami olimpinį ugdymą. Iš to, ką pamačiau, tai, ką Lietuvoje pasiekėte, yra labai unikalu, tikslingai nukreipta ir atsižvelgta į vietinį kontekstą, mokytojus, švietimo sistemą. Iš to, kaip Lietuva įgyvendina olimpinio ugdymo programas, gali pasimokyti visos valstybės ir programas prisitaikyti prie savo vidinių kontekstų bei problemų. Kai kalbu apie OVUP įgyvendinimą, aš nuolat primenu Lietuvos pavyzdį.

Kodėl kaip pavyzdį linksniuojate būtent Lietuvą?

Tokia OVUP specifika, kad šią programą galima pritaikyti prie vietinio konteksto ir sudėlioti taip, kad ji būtų paveiki įvairiose

OVUP mokymai Kaune

situacijose, tiktų skirtingoms švietimo sistemoms, skirtingoms klasėms.

Kiekviena valstybė turi nevienodus resursus. Vienose šalyse labai išplėtotą mokymosi infrastruktūrą, jose daug galimybių, baseinų, žaidimų aikštelių, o kitose – vienas kabinetas, kuriame gali dirbti ir pamiršti apie žaidimų aikšteles ar pažangią mokymosi įrangą. Būtent čia Lietuva ir yra unikali, nes jūsų pavyzdys rodo, kad programai įgyvendinti nereikia daug resursų, jūs galite daug išmokyti naudodami vos kelias virves, kėdes ir panašiai. Tai, kaip ši programa įgyvendinama Lietuvoje, neabejotinai yra pavyzdys kitoms valstybėms.

Kodėl olimpinės vertybės šiandien yra svarbios?

Svarbiausia – kontekstas. O šiandieninis kontekstas rodo, kad fizinis aktyvumas veikia visas mūsų gyvenimo sritis. Yra daugybė mokslinių tyrimų, įrodančių, kad fizinis aktyvumas gerina akademinį pasiekimą, koncentraciją, mažina depresijos lygį. Šiuo metu gyvename tokiu laikotarpiu, kai fizinis aktyvumas labai svarbus psichinei sveikatai, psichologiniam balansui, o kai kuriose šalyse žmonės apskritai jaučiasi įkalinti, jie negali išeiti iš namų, tad kyla iššūkių rasti motyvacijos judėti. Todėl olimpinės vertybės yra labai svarbios, nes jos gerina gyvenimo kokybę, ypač jaunimui. Valstybės pasirenka įvairias priežastis, kodėl olimpinėmis vertybėmis paremtas ugdymas joms svarbus, bet galiausiai viskas atsiremia į tai, kad mes turime paskatinti vaikus judėti tam, jog gerėtų jų gyvenimo kokybė.

Su kokiais iššūkiais gali susidurti mokytojai, ugdantys olimpinės vertybes?

Manau, mes jau peržengiame mąstymą, kad toks ugdymas yra sudėtingas ar jam reikia daugybės resursų. Kartais mokytojams, manantiems, kad jiems reikia specialios sportinės įrangos ar fizinio ugdymo pedagogo arba trenerio išsilavinimo, iš tiesų tereikia paskatinimo. Kai kalbame apie OVUP, visa tai nėra tiesa. Bet kuris mokytojas, nesvarbu, kuriame pasaulio kampelyje jis dirbtų, gali įtraukti OVUP į bet kokio dalyko pamoką. Programos įrankių rinkinys gali padėti suprasti, ko reikia esant specifiniam kontekstui. Sakyčiau, kad pagrindinis sunkumas yra nežinojimas, kur pradėti, ir su tuo susijusi baimė.

Kaip mes galime padėti mokytojams nugalėti baimes?

Programos, kurias LTOK vykdo Lietuvoje, nepaprastai padeda, nes mokytojai jaučia palaikymą, turi galimybę geriau suprasti, gauna praktinių įrankių OVUP įgyvendinti. Jei mokytojai yra motyvuoti OVUP įtraukti į savo mokymo planą, jie gali bet kada tą padaryti, nes tai nėra sudėtinga. OVUP įrankių rinkinys yra išverstas į septynias kalbas, šiuo metu dirbame ties dar keliais vertimais. Didžiausią pasisekimą matome tose valstybėse, kurios labiausiai stengiasi padėti savo mokytojams ir organizuoja mokymus.

Kokie artimiausi OVUP tikslai?

Šiuo metu mes dirbame su olimpinio judėjimo „Darbotvarkės 2020+5“ rekomendacijomis ir trys tikslai yra išskirtinai svarbūs. Pirmia, pandemija parodė, kad medžiaga turi būti lengvai prieinama visiems norintiesiems, todėl šiuo metu dirbame su skaitmenine OVUP versija. Antra, mums labai svarbu prisidėti prie Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslų, todėl dabar dirbame su keliomis Jungtinių Tautų agentūromis ir tarptautinėmis organizacijomis. Ir trečiasis tikslas – pasiekti ne tik olimpiečius. Turime daugybę olimpinį žaidinių gerbėjų, bet norime įtraukti dar daugiau. Labai norime pasiekti pedagogus, nesportuojančius žmones, tėvus ir visus, kurie nesidomi olimpinio judėjimu, bet neabejotinai gali gauti naudos iš šios programos.

Ko norėtumėte palinkėti OVUP mokytojams Lietuvoje?

Mokytojai yra programos stuburas, nes jie yra tie žmonės, kurie įgyvendina visus OVUP elementus, turi tiesioginį kontaktą su vaikais, supranta savo šalies jaunimą ir žino, su kokiais problemomis jaunimas susiduria kasdien. Jie yra pokyčių agentai. Mums mokymasis lygus pokyčiui.

Mokytojai – svarbiausi šios programos dalyviai. Jie turi jausti, kad ne tik prisideda prie savo švietimo tikslų, bet ir prie daugybės pasaulinių procesų, kurie juos susaisto su kitais pasaulio pedagogais, įgyvendinančiais OVUP. Jie tampa pasaulinės pedagogų bendruomenės dalimi. Ir tai yra unikalu. Mes labai vertiname mokytojų darbą, nes jie siekia daugiau, nei reikalauja jų ugdymo planas, suteikia savo mokiniams daugiau ir jau vien dėl to yra išskirtiniai mokytojai.

Konferenciją atidarė D.Nausėdienė

DĖMESYS – SPORTUI, MOKSLUI IR ĮVAIZDŽIUI

SPALIO 21 D. VILNIAUS LENGVOSIOS ATLETIKOS MANIEŽAS IŠ TRENIRUOČIŲ ERDVĖS VIRTO KONFERENCIJŲ SALE – ČIA NUO PAT RYTO VYKO JAU TRADICINIŲ TAPĘS RENGINYS, ŠPORTO SIRGALIUS IR PROFESIONALUS KASMET SUBURIANTI „LTEAM“ KONFERENCIJA.

Jau penktą kartą organizuojama sporto šventė šiemet po metų pertraukos dalyvius vėl pasitiko gyvai – į renginį atvyko ne tik profesionalūs atletai, bet ir jų treneriai, klubų, federacijų vadovai, sporto specialistai, sirgaliai, aktyvaus gyvenimo būdo mėgėjai.

Sporto kultūrai populiarinti skirtoje konferencijoje buvo galima išgirsti įvairias sporto sritis apimančių pranešimų: įžvalgomis bei patirtimi dalijosi olimpiečiai, sporto medikai, psichologai, teisininkai, komunikacijos specialistai, netrūko įvairių diskusijų, interaktyvių pramogų.

Konferenciją sveikinimo žodžiu atidarė pirmoji šalies ponija Diana Nausėdienė. „Man nepaprastai svarbu būti šiandien su jumis, svarbu kalbėti apie sportui svarbius reikalus“, – kalbą pradėjo D.Nausėdienė.

Pasak pirmosios ponios, olimpinės pergalės stiprina visų pasidžiavimo valstybe, bendrumo jausmą, leidžia drąsiai siekti tikslų. „Svarbu ir prasminga, kad šiandien būtent jūs – tie, kam sportas yra gyvenimo būdas, keliate klausimus apie sporto svarbą visuomenei ir valstybei. Tik ta visuomenė, kurioje nuo pat ankstyvos vaikystės yra skatinamas judėjimas ir sveika gyvensena, gali įkopti

ti į olimpinės aukštumas“, – tardama sveikinimo žodį „LTeam“ konferencijos dalyviams sakė D.Nausėdienė.

Fizinį aktyvumą ir įprotį sportuoti ji ragino ugdyti nuo mažų dienų, bet ne mažiau aktualus klausimas ir suaugusiųjų sąmoningumo didinimas, būtinybė juos supažindinti su fizinio raštingumo samprata.

„Deja, ne kiekvienam suprantama, kad fizinis aktyvumas yra toks pat svarbus, kaip ir gebėjimas skaityti ar rašyti. Judėjimas, sportas tampa aktualūs kaip niekada iki šiol. Olimpines vertybes puoselėjančios iniciatyvos, kaip ir ambicingi strateginiai valdymo tikslai, yra nepaprastai svarbūs – tai mūsų bendras rūpestis, kad sportininkai galėtų gerinti savo rezultatus Lietuvoje, vadovaudamiesi inovatyviais būdais ir naujausiomis technologijomis sporto medicinos, psichologijos, vadybos ir kitose srityse“, – savo kalboje tikino viešnia.

D.Nausėdienė pabrėžė efektyviai veikiančios sporto sistemos svarbą, esą tik tuomet įmanomi teigiami pokyčiai, galintys turėti įtakos Lietuvos sportininkų ateičiai. Būdama Lietuvos mažųjų žaidynių globėja ji sakė esanti dėkinga už pastangas stiprinti ir plėtoti fizinio aktyvumo kultūrą Lietuvoje.

Sporto psichologė A. Marijckje van Boxtel

Konferencijos dalyvius sveikino D. Gudzinevičiūtė

M. Šilkūnas

E. Jakimovas

P. Petrauskas

S. Ritteris

LTKOK nuotr.

L. Asadauskaitė-Zadneprovskienė ir jos komanda – A. Zadneprovskis, J. Kliosovas ir I. Krakoviak. Kairėje – renginio vedėjas P. Ambrazevičius

„Nuoširdžiai linkiu, kad konferencija taptų postūmiu naujoms vizijoms, atrandant judėjimo džiaugsmą ir siekiant olimpinę pergalę“, – linkėjo pirmoji ponija.

Susirinkusius svečius ir tiesioginės transliacijos žiūrovus sveikino ir olimpinė čempionė, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudzinevičiūtė.

„Šiandien kalbame apie sportą: nuo pačių didžiausių pergalių iki fizinio raštingumo, kuris svarbus visai valstybei. Dėkoju pirmajai poniai Dianai, kuri ne tik aktyviai dirba skatindama vaikų fizinį aktyvumą, bet ir rado laiko šiandien susitikti su sporto bendruomene. Jūsų parama mums labai svarbi. Sportas yra daugialypis ir įtraukia kone kiekvieną gyventoją – tai darbas, aistra, verslas, pramoga. Džiaugiuosi, kad prieš penkerius metus inicijuota „LTeam“ konferencija sulaukia vis didesnio sporto gerbėjų ir profesionalų dėmesio. Linkiu aktyviai įsitraukti į diskusijas ir dar stipriau praplėsti savo žinių bagažą“, – kalbėjo LTKOK vadovė.

Pirmoji konferencijos programą pradėjo Tokijo olimpinė žaidynių vicečempionė penkiakovininkė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė. Drauge su savo komandos nariais – Atėnų olimpinio sidabro ir Pekino žaidynių bronzos medalių laimėtoju, penkiakovininku, treneriu Andrejumi Zadneprovskiu, penkiakovės treneriu Jevgenijumi Kliosovu bei olimpiete, bėgimo trenere Irina Krakoviak ji kalbėjo apie tai, kas slypi už olimpinio sidabro, dalijosi mintimis apie komandinio darbo svarbą.

„Kiekvienam sportininkui vienas kažką laimėti, pasiekti aukštumą, pelnyti daugybę apdovanojimų būtų sunku, drauge turi dirbti didžiulė komanda. Šalia manęs jau daug metų yra būrys kartu dirbančių žmonių – tai treneriai, gydytojai, be jų mano pergalė nebūtų“, – tikino L. Asadauskaitė-Zadneprovskienė.

Konferencijoje olimpietė pasakojo ir apie savo sportinės karjeros pradžią, džiaugėsi jau daugiau nei 20 metų trunkančiu bendradarbiavimu su savo pirmuoju treneriu J. Kliosovu, dėl aukščiausių rezultatų kartu besistengiančiais A. Zadneprovskiu, I. Krakoviak.

Pasak jų, penkiakovė – didžiulio fizinio ir emocinio pasirengimo reikalaujanti sporto šaka. Skirtingų disciplinų treniruotės reikalauja nuoširdaus atsidavimo, o įdėtas darbas, noras bendradarbiauti su savo sritį išmanančiais treneriais, gydytojais duoda neabejotinų rezultatų.

Renginyje didelis dėmesys buvo skiriamas sporto mokslui, į diskusiją apie jo svarbą siekiant rezultatų leidosi maratonininkas, Lietuvos sporto universiteto mokslininkas Tomas Venckūnas, sporto medikas, Lietuvos olimpinės irklavimo rinktinės gydytojas, medicinos centro „Affidea Lietuva“ atstovas Mantvydas Šilkūnas bei olimpinis vicečempionas irkluotojas Saulius Ritteris.

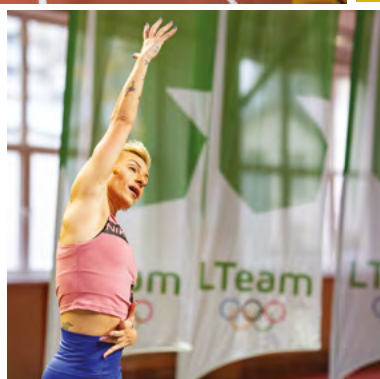
Konferencijoje savo produkciją pristatė ir „LTeam“ partneriai

R.Bučūtė

Susirinkusius pasimankštinti kvietė trenerė A. Buta

Konferencijoje netrūko diskusijų apie sporto ir fizinio aktyvumo naudą

Pasak M.Šilkūno, sportiniai rezultatai yra neatsiejami nuo šiuolaikinio mokslo laimėjimų. „Mokslas mums padeda pasiekti piką, kurio ir norime eidami į varžybas, kurio siekiame norėdami būti geros formos“, – priminė jis.

Jam pritarė T.Venckūnas, kurio tikinimu, sporto mokslas šiandien leidžia atlikti unikalius tyrimus naudojant šalčio, karščio technologijas, specialios procedūros padeda lengviau atsigaivinti po intensyvaus fizinio krūvio.

Kad aukščiausios fizinės formos neįmanoma pasiekti be medicininės priežiūros ir pagalbos, kryptingo stebėjimo, sutiko ir S.Ritteris: „Per 20 metų technologijos labai išstobulėjo, dabar tyrimai atliekami gerokai išsamiau nei anksčiau: galima sužinoti tiek apie sportininko pasirengimą, tiek apie jo vidinę būseną ir net nuovargį. Pagal kraujo rodiklius galiu matyti, kaip jaučiasi mano organizmas, pagal tai vėliau koreguoti treniruočių planus.“

„LTeam“ konferencijoje aptarta dar viena itin svarbi tema – sporto psichologijos, apie tai pranešimą skaitė viena labiausiai laukty šių metų renginio viešnių, iš Nyderlandų specialiai į Lietuvą atvykusi sporto psichologė Anje Marijcke van Boxtel. Per savo karjerą jai teko dirbti ir su Nyderlandų olimpine rinktine, ir su „Brunel“ komanda „Volvo Ocean Race“ varžybose, dalyvauti aukščiausio meistriškumo sporto renginiuose.

A.Marijcke van Boxtel įsitikinusi, kad psichologinis pasirengimas itin svarbus kiekvienam sportininkui. Net patyręs nesėkmę kiekvienas gali atsitiesti, pasimokyti iš padarytų klaidų, atrasti drąsos ir motyvacijos judėti į priekį. Konferencijos svečiams viešnia pasakojo apie savianalizės metodus, kurie padeda didinti atsparumą ir išmokti nenuleisti rankų net sudėtingiausiose situacijose.

Advokatų kontoros „Glimstedt“ teisininkės Ramintos Bučiūtės pranešimas apie tai, ką svarbu žinoti naudojant sportininko atvaizdą, irgi sulaukė didelio dėmesio. Susirinkusiesiems ji kalbėjo apie svarbiausius reklamos ribojimus, taikomus olimpinė žaidynių metu, dalijosi patarimais, ką svarbu žinoti ir atletams, ir jų vadybininkams apie sporto rėmimo sutarčių nuostatas, susijusias su sportininkų įvaizdžio naudojimu.

Naudingos informacijos apie ryšį kuriančius dialogus, padedančius augti kiekvienam žmogui ir komandai, pasakojo profesionalus ugdomojo vadovavimo (koučingo) specialistas Povilas Petrauskas.

„Bet kokiame dialoge labai svarbu aiškiai sutarti ir suvokti, ar tai, kas pasakyta, yra išgirsta, ar tai, ką pasakome, kitas supranta teisingai. Todėl, kuriant dialogą, fokusą pirmiausia reikėtų nukreipti ne į problemą, o į žmogų – kartais apie tai daugelis pamiršta“, – priminė P.Petrauskas.

Pasak jo, labai svarbu suvokti, kad reakcija į tam tikras situacijas neapibūdina pačios situacijos, o parodo požiūrį į jas. Tai galioja ir kalbant apie žmones. „Kartais mes ginčijamės dėl principų, tačiau kai sutariame dėl vertybinių pagrindų, į priekį judame daug greičiau“, – pabrėžė pašnekovas.

Konferencijos dalyvius sudomino ir skaitmeninės komunikacijos stratego, „Instinctus“ atstovo Elvino Jakimovo pranešimas komunikacijos socialiniuose tinkluose tema. Jis kalbėjo apie efektyvią komunikaciją ir strateginį medijų išnaudojimą.

„Feisbuke jūs konkuruojate su absoliučiai visu likusiu pasauliu. Kitaip tariant, konkuruojate su labai daug reklamdavių. Todėl jei tikėtės ko nors iš feisbuko už dyką, atsiduriate pačiame eilės gale. Yra vienas būdas, kuris veikia žiniasklaidą, – „užšerti“ algoritmą turiniu. Todėl jei esate sportininkas, olimpietis ir jei norite dar didesnio pasiekiamumo, turite dažniau išeiti į eterį. Jei taip negalite ir norite sumažinti turinio, turite skirti didesnę biudžetą reklamai“, – patarė E.Jakimovas.

Konferencijos dalyviai buvo pakviesti padiskutuoti apie įmonių atsakomybę įtraukti darbuotojus į įvairias aktyvumo ir sveikatinimo programas. Visokio pobūdžio sporto renginiai, judėjimą skatinančios iniciatyvos, bendros kolektyvinės veiklos – kaip tai veikia darbuotojų motyvaciją? Mintimis dalijosi į Everestą kopusi „DHL Lietuva“ atstovė Asta Lukoševičiūtė, aktyvaus gyvenimo būdo šalininkas, Lietuvos sporto klubų asociacijos prezidentas, „Impuls“ sporto klubų vadovas Vidmantas Šiugždinis, „Eurovaisinės“ komunikacijos turinio vadovė Laura Čiginskaitė.

Susirinkusieji buvo kviečiami pasimankštinti – mankštą drauge su „Impuls“ vedė trenerė Agnė Buta. Renginį moderavo laidų ir renginių vedėjas, sporto entuziastas Paulius Ambrazevičius.

„LTeam“ konferencija buvo transliuojama tiesiogiai, ją buvo galima stebėti „LTeam“ feisbuko puslapyje, taip pat TV3 ir „TV3 play“ portaluose, TV3 televizijos feisbuko paskyroje.

PRIEŠ AKIS – NAUJOVĖS

L TOK PREZIDENTĖ DAINA GUDZINEVIČIŪTĖ IR GENERALINIS SEKRETORIUS VALENTINAS PAKETŪRAS DALYVAVO KRETOJE VYKUSIOJE PASAULIO NACIONALINIŲ OLIMPINIŲ KOMITETŲ ASOCIACIJOS (ANOC) GENERALINĖS ASAMBLĖJOS SESIJOJE.

S palio 24–25 d. vykusiame renginyje dalyvavo 148 nacionalinių olimpinė komitetų atstovai, dar 57 prisijungė virtualiai. L TOK vadovė taip pat dalyvavo ANOC vykdomojo komiteto posėdyje.

Generalinės asamblėjos metu patvirtintos 2019 ir 2020 m. ANOC finansinės ataskaitos, pristatytos ANOC finansų, sportininkų, švietimo, tvarumo, rinkodaros, lyčių lygybės ir medicinos komisijų sudėtys.

„Per dvi dienas aptarėme daug svarbių klausimų. Paskutinę ataskaitą ANOC pateikė Tokijo žaidynių organizacinis komitetas. Šiose žaidynėse ne tik buvo sudarytos geriausios įmanomos sąlygos sportininkams, bet ir garsiai visam pasauliui transliuota solidarumo ir vilties žinutė. Tokijo olimpinės žaidynės buvo žiūrimiausios istorijoje.

Tuo tarpu pasiruošimas Pekino žiemos žaidynėms vyksta sklandžiai, jau prasidėjusios arenoms patikrinti skirtos varžybos organizacinių požiūriu vertinamos puikiai, sporto bazės – nepriekaištingos. Organizatoriai tikisi visų suinteresuotų grupių palaikymo ir vienybės. Taip pat pristatyti pirmieji olimpinė žaidynių gidai. Atrodo, kad taisyklės bus griežtesnės nei Tokijuje.

Didelis dėmesys buvo skirtas tvarumui ir kovai su klimato kaita. Nacionaliniai olimpiniai komitetai skatinami tvarumo idėjų sporte skleisti savo šalyse“, – pasakojo L TOK prezidentė D. Gudzinevičiūtė.

Kovą su klimato kaita akcentavo ir sesijos dalyvius sveikinęs Tarptautinio olimpinio komiteto prezidentas Thomas Bachas.

Ši Generalinė asamblėja – pirmoji neutrali anglies dioksido atžvilgiu. Tai pavyko pasiekti įsigijus anglies dioksido kreditų, kurie kompensuos susitikimo dalyvių atvykimą, bei ėmus bendradarbiauti su tarptautine organizacija „One Tree Planted“. Susitarimo tikslas – penkiuose pasaulio žemynuose pasodinti po medį už kiekvieną asamblėjoje dalyvaujantį delegatą.

Renginyje L TOK generalinis direktorius Christophe'as De Kepperis kalbėjo apie naują olimpinio judėjimo „Darbotvarkė 2020+5“, kurios pagrindiniai principai – solidarumas, skaitmeninimas, tvarumas, patikimumas ir finansinis bei ekonominis atsparumas.

L TOK olimpinio solidarumo ir ryšių su nacionaliniais olimpiniais komitetais direktorius Jamesas Macleodas pristatė L TOK vykdomojo komiteto patvirtintą strategiją „Olimpizmas 365“, kuria norima sustiprinti sporto vaidmenį siekiant Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslų. Tai naujas puslapis L TOK istorijoje, nes visi nacionaliniai olimpiniai komitetai atliks svarbų vaidmenį skatinant fizinę aktyvumą, sporto plėtrą ir tvarumą.

T. Bachas taip pat padėkojo nacionalinių olimpinė komitetų atstovams bei sportininkams už palaikymą ir solidarumą įveikiant pandemijos iššūkius Tokijo olimpinėse žaidynėse.

Sesijos dalyviai dar kartą patvirtino įsipareigojimą vengti politinio susiskaldymo olimpinė žaidynių metu. „Žiemos olimpinės žaidynės vėl suvienys žmoniją bei grąžins viltį, taiką ir solidarumą. Olimpinės žaidynės kartu su įvairių rasių, religijų, kultūrų sportininkais yra galingas įvairovės, įtraukties, priėmimo simbolis“, – rašoma rezoliucijoje, kurią pasirašė visi sesijos dalyviai.

Nacionalinių olimpinė komitetų atstovai išsakė nuogaštavimus dėl Tarptautinės futbolo federacijos planų pasaulio futbolo čempionatą rengti kas dvejus metus. Baiminamasi, kad šie renginiai turės įtakos kitų sporto šakų renginių populiarumui.

Sesijos metu taip pat vyko ANOC apdovanojimai, per kuriuos pagerbti Tokijo olimpinė žaidynių dalyviai: geriausiu moterų komandinio sporto pasirodymu pripažinta Estijos fechtavimosi špaga komanda, analogiškas geriausias vyrų komandinio sporto pasirodymas – persekiojimo rungtyje dalyvavę Italijos treko dviratininkai, geriausia moterų komanda – Naujosios Zelandijos regbininkės, geriausia vyrų komanda – Japonijos beisbolininkai, geriausia sportininkė – Kanados plaukikė Maggie Mac Neil, geriausias sportininkas – Kenijos maratonininkas Eliudas Kipchoge. Už karjeros pasiekimus apdovanotas Kubos imtynininkas Mijainas Lopezas, olimpinis čempionu tapęs 2008 m. Pekino, 2012 m. Londono, 2016 m. Rio de Žaneiro ir 2020 m. Tokijo žaidynėse.

L TOK LANKĖSI GARBINGOS VIEŠNIOS

LIETUVOJE VIEŠĖJUSI DANIJOS KRONPRINCESĖ MARY SPALIO 1 D. KARTU SU PIRMAJA PONIĄ DIANA NAUSĖDIENE SUSITIKO SU LIETUVOS MAŽŪJŲ ŽAIDYNIŲ DALYVIAIS IR APSILANKĖ L TOK.

Elvio Žaidario nuotr.

Iš kairės: D.Gudžinevičiūtė, Danijos kronprincesė Mary ir D.Nausėdienė

Jos karališkoji prakilnybė kartu su savo vardo fondu aktyviai dirba sprendžiant socialinius iššūkius, tokius kaip socialinė atskirtis. Sportas – vienas veiksmingiausių įrankių šiems tikslams pasiekti, todėl pirmoji ponia viešniai pasiūlė apsilankyti Lietuvos mažųjų žaidynėse dalyvaujančiame Vilniaus lopšelyje-darželyje „Rūta“. Kronprincesė stebėjo darželio auklėtinių fizinio ugdymo užsiėmimą ir aplankė specialiųjų poreikių vaikų grupę.

„Jos karališkoji prakilnybė aktyviai remia įvairias sporto iniciatyvas, pati sportuoja. Todėl norėjome ją pakviesti susipažinti su Lietuvos mažųjų žaidynių dalyviais. Žinau, kiek džiaugsmo vaikams suteikia fizinis aktyvumas, kaip atsidavusiai dirba pedagogai.

Kartu su L TOK Lietuvoje aktyviai stengiamės prisidėti prie fizinio raštingumo ugdymo, todėl buvo įdomu ir prasminga aptarti vaikų ir jaunimo judėjimo skatinimo iniciatyvas“, – sakė D.Nausėdienė.

Ji jau ne vienerius metus globoja L TOK olimpinio švietimo projektus – Lietuvos mažųjų žaidynes ir pradinukams skirtą iniciatyvą „Olimpinis menas“.

Po vizito darželyje kronprincesė Mary kartu su D.Nausėdiene atvyko į Lietuvos olimpinį komitetą, kuriame susitiko su olimpine čempione Daina Gudžinevičiūte. Susitikimo metu viešnia iš Danijos domėjosi Lietuvoje vykstančiais fizinio aktyvumo skatinimo projektais, darbu su jaunimu, L TOK vykdomomis fizinį raštingumą ugdančiomis programomis.

„L TOK olimpinio švietimo projektuose dalyvauja šimtai tūkstančių vaikų ir tūkstančiai pedagogų. Esame dėkingi pirmajai poniai Dianai už didžiulį palaikymą, kuris padeda nuveikti dar daugiau sveikesnės ir aktyvesnės visuomenės labui.

Mums didelė garbė, kad Jos karališkoji prakilnybė skyrė laiko ir nuoširdžiai domėjosi olimpinio švietimu Lietuvoje. Ir mums, ir mūsų projektų dalyviams tai labai svarbu“, – sakė L TOK prezidentė D.Gudžinevičiūtė.

Danijos kronprincesė Mary mūsų šalyje viešėjo minint Lietuvos Respublikos ir Danijos Karalystės diplomatinį santykių užmezgimo šimtmetį ir atkūrimo trisdešimtmetį.

Po apdovanojimo – bendra nuotrauka

UŽ SĖKMĘ TOKIJUJE – APDOVANOJIMAI

SPALIO 18 D. LIETUVOS TAUTINIAME OLIMPINIAME KOMITETE APDOVANOTI TOKIJO OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE PRIZINES VIETAS UŽĖMĘ SPORTININKAI, JŲ TRENERIAI IR MEDIKAI.

Olimpiniais prizinininkais Tokijuje tapo antrą vietą iškovojusį penkiakovininkė Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė, ketvirtą vietą užėmusios irkluotojos Milda Valčiukaitė ir Donata Karalienė, penktą vietą pelniusios treko dviratininkės Simona Krupeckaitė ir Miglė Marozaitė, šeši olimpinės varžybas baigę irkluotojas Mindaugas Griškonis ir disko metikas Andrius Gudžius, septintą vietą pelniusios penkiakovininkė Gintarė Venčauskaitė ir ieties metikė Liveta Jasiūnaitė ir aštuntą vietą užėmęs plaukikas Danas Rapšys.

Sportininkams atiteko L TOK įsteigti piniginiai prizai nuo 1000 iki 5000 eurų, jų treneriai buvo paskatinti pinigiais prizais, kurių vertė – nuo 600 iki 4000 eurų, o medikams skirti prizai siekė nuo 600 iki 1500 eurų.

Olimpinei vicečempionei L. Asadauskaitei-Zadneprovskienei buvo įteiktas automobilio „Lexus RX450h F Sport“ čekis. Šiuo metu automobilis sportininkei komplektuojamas, todėl transporto priemonė ją pasieks metų pabaigoje.

„Kaip sportininkė ir penkerių olimpinių žaidynių dalyvė žinau, kiek jėgų reikalauja pasiruošimas svarbiausioms karjeros varžyboms. Kiek jaudulio, nerimo ir spaudimo kiekvienas iš šių sporti-

L. Asadauskaitei-Zadneprovskienei įteiktas automobilio „Lexus“ čekis

ninkų patyrė. Todėl dar kartą dėkoju už kovą, atiduotas jėgas, už tai, kad jūsų dėka Lietuvos vardas garsiai skamba visame pasaulyje“, – sportininkams dėkojo olimpinė čempionė L TOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Dėl ligos L TOK vadovė apdovanojimuose dalyvauti negalėjo, ją pakeitė L TOK viceprezidentai Lilija Vanagienė ir Naglis Nasvytis.

S. Ritterio ir M. Griškonia sidabrinis triumfas Rio de Žaneiro žaidynėse

Vytauto Dranginio nuotr.

IRKLUODAMAS TAPO TOKS, KOKS YRA ŠIANDIEN

SAULIUS RITTERIS TRENIRAVOSI BEGALES VALANDŲ, LAUŽĖ IRKLUS, VIRTO IŠ VALTIES, KOVOJO SU VARŽOVAIS IR SAVIMI. TOKĮ JĮ MATĖ ARTIMIAUSIA APLINKA, O KITI – ANT GARBĖS PAKYLOŠ SPINDINTĮ ATLETĄ, ĮPRATINUSĮ SEKTI SVARBIAUSIAS VARŽYBAS, KAI FINIŠUOJA VYRŲ PORINĖS DVIVIETĖS VALTYS. PO TOKIJO ŽAIDYNIŲ 33-EJŲ IRKLUOTOJAS KARJEROJE PADĖJO TAŠKĄ. BET KIEKVIENA PABAIGA REIŠKIA NAUJĄ PRADŽIĄ – SPALIO 29 D. OLIMPINIS VICEČEMPIONAS TAPO LIETUVOS IRKLAVIMO FEDERACIJOS GENERALINIU SEKRETORIUMI.

LAIMA STUNDŽAITĖ

Galima sakyti, kad sportinį S. Ritterio kelią nulėmė genai. Mama Jūratė Jovaišaitė buvo daugkartinė Lietuvos irklavimo čempionė, pateko į SSRS profsajungų rinktinę. Tėtis Viktoras Ritteris su irklavimu susidūrė atlikdamas karinę tarnybą, atstovavo CSKA ir Maskvos rinktinėi. Per sportą į porą susijė lietuvė ir Pavolgio vokiečių palikuonis – šios šaknys davė šeimai gražią ir neįprastą pavardę – užaugino du sūnus: Paulių ir jaunesnįjį Saulių. Abu jie ūgiu pranoko beveik dvimetinį savo tėvą. Sporto pergalėmis – taip pat. Paulius žaidė krepšinį, mokytis ir sportuoti išvyko į JAV. Tėvai prieš daug metų emigravo į Airiją, vėliau persikėlė į Vokietiją. Lietuvoje Saulius nuo paauglystės gyveno ir treniravosi vienas, bet artimą ryšį su šeima juto visą laiką. Kaip tik tada, kai kalbėjomės, pas Saulių ir jo gyvenimo draugę, taip pat tituluotą irkluotoją Mildą Valčiukaitę viešėjo jo tėvai.

Sauliau, prisiminkime jūsų įspūdingos karjeros pradžią. Kaip atsidūrėte valtyje?

Į pirmąją treniruotę mane nuvedė mama. Tėtis, žinoma, pritarė,

kad šis sportas man galėtų būti tinkamas. Kai aš gimiau, tėvai jau buvo baigę karjerą, bet abu žinojo, kas yra irklavimas. Kadangi mama buvo sportavusi su Aldona Tamulevičiene, ji ir tapo mano pirmąja trenerė. Nepamenu, kuris buvo mėnuo, bet jau tikrai šaltasis metų laikas – lauke viskas užšalę, irklavimo bazėje nuo baseino trenkė drėgme. Pirmas įspūdis nebuvo pats gražiausias (špyteli). Man, vaikui, pirmiausia kliuvo ne prasta ventiliacija ar šaltis. Buvo nesuvokiama, koks gi čia sportas, kai treniruokliu turi monotoniškai kartoti tuos pačius judesius, stengtis juos atlikti kiek galima taisyklingiau, galbūt kaskart pasiekiant vis geresnį rezultatą, nors iki galo ir nesuprantant, ko nori treneris. Man tada buvo dvylika. Atsivedžiau kartu draugų iš mokyklos, greitai bičiulių atsirado ir tarp irkluotojų, o tai jau gerino situaciją.

Iš pradžių dar norėdavosi ir į krepšinio salę nueiti, ten pasportuoti, bet atėjo pavasaris, išplaukėme ant vandens ir tada pajutau tikrąjį irklavimo žavesį. Ypač nuvykęs į Trakus, nes irkluoti Neryje nėra tas pats, kas stovinčiame vandenyje. Trenerė mus vežiodavo

IŠRINKTI FEDERACIJOS VADOVAIS

Spalio 30 d. Trakuose surengtoje Lietuvos irklavimo federacijos (LIF) eilinėje konferencijoje vyko ir LIF prezidento rinkimai. Slaptu balsavimu vienbalsiai naujuoju LIF prezidentu buvo išrinktas LTOK sportininkų komisijos pirmininkas Mindaugas Griškonis. Jis LIF vadovo poste pakeis Dainių Pavilionį. LIF generaliniu sekretoriumi tapo kartu su M.Griškoniu Rio de Žaneiro olimpiinių žaidynių sidabrą iškovojęs Saulius Ritteris. LIF pirmojo viceprezidento pareigas patikėtos Mantui Marcinkevičiui, antrojo – Viliui Rudaičiui. Į Vykdomąjį komitetą dar išrinkti Viktoras Peškauskas, Andrejus Jakubovskis, Kęstutis Butkus ir Darius Raišutis. Apeliacinės komisijos pirmininku išrinktas Edmundas Daukantas, jos nariais tapo Rima Karalienė ir Marius Statkus.

savo sąskaita, iš atlyginimo – panašiai daug specialistų tą daro iki šiol, nes treniruoti specifika upėje visai kitokia.

Pamenu, kaip pirmąsyk mes su aštuonviete išėjome į Nerį: Aldona Tamulevičienė buvo vairininkė, įgula – žali jaunuoliai. Buvo tarp mūsų ir labiau patyrusių, bet suvaldyti tą kompaniją pasiryžusi trenerė drąsos nestokojo. Man būdavo baisiausia, kai reikėdavo upėje apsisukti, nes aštuonvietė – ilga, atrodo, kur čia vietos tam manevrui rasi... Būdavo taip: keturi irkluoja, kiti keturi balansą laiko. Tad pirmųjų irklavimo dienų įspūdžiai – įdomūs. O šios šakos treneriai buvo ir yra darbo fanatikai, nes turėdami tikrai ne pačias palankiausias darbo sąlygas jie sugebėdavo rasti būdų, kaip sudominti, privilioti jaunas žmones.

Nuo tos skersai Neris balansavusios aštuonvietės pralėkė daug laiko, keitėsi valty ir jų dydžiai, bet išlikote stabilūs – šio sporto taip ir neiškeitėte į jokią kitą.

Kad pereičiau į kitą šaką, nebuvo net kalbos. Žinoma, irklutojai turi būti universalūs, tad būdavo ir kitokių – bėgimo, slidinėjimo, dviračių sporto treniruoti, treniruoklių salėje kilnodavome svorius. Galima sakyti, kad išbandžiau visko nemažai, tačiau niekada nebuvau perėjęs kitur.

O aukštas, per du metrus perkopęs jaunuolis nesigrėžė į antrą Lietuvos religiją – krepšinį?

Mano brolis Paulius žaidė krepšinį, pagalvojome, kad šeimoje ir vieno užteks. Man buvo labai smagu stebėti rungtyniaujantį broli, jį palaikyti, bet save išbandyti norėjau kitame sporte.

Kai buvote paauglys, tėvai emigravo. Niekada nepykote, kad jus brandos laikotarpiu paliko? Nenorėjote vykti kartu?

Juk žmonės dažniausia emigruoja ne iš gero gyvenimo, tikrai nesijaučia turintis teisę ant jų pykti. Tėvai matė, kad Lietuvoje turiu geras sąlygas ir galimybę treniruotis. Išėjus mūsų šeimai buvo Trakų sporto mokyklos internatinė grupė, į ją patekęs galėjau ten gyventi, mokytis, sportuoti. Tėvai žinojo, kad irklavimas man patinka, o ir patys juto simpatiją šiam sportui. Mane jau buvo pastebėję treneriai, kurie rinko vaikus į internatinę grupę, tad viskas susidėliojo taip, kaip reikia. Tėvams pirmiausia esu dėkingas už fizinius duomenis, kuriuos man padovanojo. Ir už šį jų sprendimą.

Ar augti ir bręsti be mamos kotletų, apkabinimo, tėčio patarimų nebuvo liūdna?

Viena vertus, tie kotletai ir kiti dalykai yra labai svarbu, bet aš jau buvau paauglys, norėjau ir savarankiško gyvenimo paragauti. Internatinėje grupėje buvau jauniausias – aštuntokas. Susirinko nebloga vaikinų kompanija, turėjau iš ko pavyzdį imti. Gal vėliau, su metais, imi sentimentaliau į šeimos artumą žiūrėti, jį labiau branginti, bet ankstyvojoje jaunystėje atrodo nuostabu, kai pats savarankiškai gali priimti sprendimus. Mus prižiūrėjo auklėtojos, jos padėjo išmokyti disciplinos, tvarkos. Ten susiformavau toks, koks esu dabar.

Tikrai negaliu skųstis vaikyste, kad kažko stigo. Tėvai labai mumis

M.Valčiukaiūtė ir S.Ritterį suartino irklavimas

LTOK nuotr.

Irklutojai buvo abu Sauliaus tėvai

Asmeninio albumo nuotr.

Paskutiniu profesionalaus irkluotojo S.Ritterio partneriu tapo Tokijuje su juo startavęs A.Adomavičius

su broliu rūpinosi, stengėsi leisti į geras mokyklas, viskuo aprūpinti. Prabangoje negyvenome, bet ir nesijautėme prastesni už kitus. Buvau auklėtas taip, kad, jei turiu kažkokių tikslų ir norų, turiu pats susikurti aplinkybes jiems išpildyti. Jei atsirasdavo realių ir pamatuotų materialių dalykų poreikis, tėvai visada palaikydavo. Bet ir pats suprasdavau, kad jie dirba sunkiai, pinigus uždirba nelengvai ir tikrai ne tik tam, kad mus lepintų. Internete visada turėjau lovą, maisto, buvau aprengtas. Kai gavau vairuotojo pažymėjimą ir labai norėjau automobilio, tėvas atidavė tą, kurį pats turėjo.

Jūsų sportiniame kelyje vis pasitaikydavo nestandartinių situacijų, bet plačiausiai nuskambėjusi nutiko prieš 2016-ųjų Rio de Žaneiro olimpinės žaidynes, kai vos ne jų išvakarėse dėl dvivietės partnerio traumos sėdote į vieną valtį su Mindaugu Griškoniu. Ir toks paskutinės minutės sprendimas buvo vainikuotas sidabro medaliu.

Ir iki Rio buvo visko. Nesakyčiau, tad tas olimpinis sidabras yra didžiausias pasiektas rezultatas – tikrai svarbių pergalių buvo ir be jo, bet šis laimėjimas labiausiai vertinamas. Per sportinę karjerą treneriai įtikino, kad sportininkas turi būti kaip kareivis – kas pasakyta, tą ir turi vykdyti bet kokiomis aplinkybėmis. Juk varžovams pasiteisinimai niekada nerūpės – jie tiesiog tave aplenkis. Mes išmokyti padaryti viską taip, koks esi geriausias tą dieną, nekreipiant dėmesio į jokias kliūtis.

2016-ųjų rezultatui reikėjo ir sėkmės. Irkluotojai turi mokėti ir kopijuoti vienas kitą, ir vienas kitam tikti – viską lemia labai daug veiksnių. Kai susėdome į komandą, abu buvome puikios formos. Iki tol kartu buvome dalyvavę varžybose – pasirodėme konkurencingi, bet ne lyderiai, tad toliau irklavome kiekvienas sau. O prieš žaidynes viskas buvo kitaip. Pasirengti šitam startui turėjome mėnesį. Kelios pirmos dienos nebuvo lengvos. Mindaugui reikėjo daug ką paaukoti, rizikuoti. Priešolimpiniais 2015 metais pasaulio čempionate jis laimėjo medalį irkludamas vienvietę, tai rodė jo potencialą, kad gali pelnyti ir olimpinį medalį. Jam visada būsiu dėkingas, kad sutiko leisti į avantiūrą ir išbandyti dvivietę su manimi. Sportas – toks dalykas, čia draugystės yra viena, bet svarbiausia – pasiekti geriausią rezultatą.

Šįmet Tokijuje su porininku Aurimu Adomavičiumi likote dvivietėje. Kokias emocijas jums kelia ši olimpinė patirtis?

Tos žaidynės buvo keistos – kitokios. Ne tik man. Gyvenime esu patyręs pralaimėjimų, neįgyvendinęs tikslų, bet apie Tokiją man vis dar nėra lengva kalbėti. Turiu pripažinti, kad rezultatas tikrai neatspindi to, kiek įdėjau darbo, pastangų ruošdamasis šioms varžyboms. Ir šįkart buvo aplinkybių, bet su jomis, kaip tas kareivis, turėjau susitaikyti. Nepaisant visko, rezultatas nuviliantis. Jei nebūčiau susitaikęs su tuo, vis dar liūdėčiau nusivylęs, karjeros

taip ir nebūčiau pabaigęs.

Gal ir baigiate dar ne laiką? Jei ir nuoskaudos likusios, ir ko siekti dar turite, ir pagal metus į pensiją per anksti.

Pagal skaičius pase dar tikrai galėčiau irkluoti, dabartinis mano amžius tą leistų. Nors ir veteranu jau turiu teisę vadintis. Tokijo rezultatas gal tik patvirtino tai, kaip pastaraisiais metais jaučiausi, kaip ėjau šių žaidynių link. Būdavo akimirku, kai nematydavau logikos, kodėl turėčiau tęsti treniruotes, ruoštis žaidynėms, dėl kai kurių Irklavimo federacijos priimamų sprendimų aš lioviausi šia organizacija pasitikėti. Būdavo dienų, kai jau norėdavau pasakyti: baigiu, su tuo neturiu nieko bendra. Buvo žmonių, kurie mane vertino ir skatino tęsti, siūlė bent jau simboliškai karjerą pabaigti po olimpinų žaidynių. Tas puodas virė jau kuris laikas, o žaidynės tik patvirtino: jei nesiimsiu pokyčių, ten pat ir liksiu.

Galbūt pats dar būčiau linkęs sportuoti ir laukti ketvirtųjų savo olimpinų žaidynių, bet nebegalėjau. Nenoriu nuskambėti kaip žmogus, kuris tik skundžiasi valdžia, bet šiandien ten tikrai nėra gerai. Žinau, kad tą jaučia ir kolegos. Man pasidarė gaila trenerio, savo darbo ir nebe norėjau tęsti visko toje pačioje struktūroje. Taigi, atsakydamas į jūsų klausimą, patvirtinu – taip, aš norėčiau likti irklavimo bendruomenėje, toli nuo jos nesitrauksiu, kiek tai bus mano jėgoms, prisidėsiu prie problemų sprendimų, kad jaunesnėms kartoms netektų susidurti su tuo, ką patyriau aš. Kad jiems netektų priimti sprendimo kaip man – per anksti.

Visiškai sportuoti nenustosiu. Turiu tikslą įveikti „Iron Man“ trasą (3,8 km plaukimas, 180 km dviračiu ir 42,2 km bėgimas – red. past.). Vertinu save realiai, su pasaulio elitu šiose varžybose nepasirungsiu. Šiam sportui mano kūno savybės nėra tinkamos, bet aš turiu tokį tikslą. Ir kartu noriu parodyti bendruomenei, kad gyvenime viskas įmanoma, net ir pakeitęs sporto šaką gali būti konkurencingas, pasiekti tai, ką užsibrėžei.

Kaip šiandien vertinate, ką daugiausia irklavimas jums davė ir ką brangiausio atėmė?

Šis sportas mane nulipdė kaip asmenybę, irkludamas tapau toks, koks esu šiandien. Juk pradėjau sportuoti ankstyvoje paauglystėje, tai padarė didžiulę įtaką tiek charakterio, tiek fizinio kūno formavimuisi. Davė disciplinos ir užsispyrimo. Visi gyvenime susiduriame su kliūtimis, tik sportininkas gal labiau nenori pasiduoti. Jis kiekvieną dieną turi įveikti kliūtis. Gyvenimiškai patirčiai tai labai naudinga.

Irkludamas aš sutikau savo antrąją pusę – Mildą. Mes vienas kitam padėjome ir geriau supratome vienas kitą, nes buvome to paties irklavimo dalis. Abu – vienodo kalibro sportininkai, tad didelis pranašumas buvo tai, kad kartu keliaudavome, dalyvauda-

Alfredo Pliadžio nuotr.

Londono žaidynėse S. Ritteris startavo su R. Maščinsku

SAULIUS RITTERIS: KARJEROS AUKŠTUMOS

- 2012 m. Londono olimpinės žaidynės – 6 vieta (porinė dvivietė).
- 2016 m. Rio de Žaneiro žaidynės – 2 vieta (porinė dvivietė).
- 2020 m. Tokijo olimpinės žaidynės – 12 vieta (porinė dvivietė).
- 2010 m. pasaulio U23 čempionatas – 3 vieta (porinė dvivietė).
- 2011 m. Europos čempionatas – 1 vieta (porinė dvivietė).
- 2013 m. pasaulio ir Europos čempionatai – 2 vieta; universiados čempionas (porinė dvivietė).
- 2014 m. Europos čempionatas – 1 vieta (porinė dvivietė).
- 2015 m. pasaulio čempionatas – 2 vieta; universiados čempionas (porinė dvivietė).
- 2016 m. Europos čempionatas – 3 vieta (porinė dvivietė).
- 2017 m. pasaulio čempionatas – 4 vieta; Europos čempionas (porinė dvivietė).
- 2018 m. Europos čempionatas – 2 vieta (porinė keturvietė).

vome varžybose. Užsienyje tekdavo praleisti nuo šimto iki šimto dvidešimt dienų per metus, tad tik galėdavau įsivaizduoti, kaip sunku kolegoms, kuriems namie tekdavo palikti šeimas – žmonas, vyrus, vaikus.

Ką atėmė? Labai daug laiko. Bet koks sportas reikalauja laiko, režimo, dėl jo turi paaukoti kitus asmeninius tikslus.

Kuri pergalė šiandien atrodo svarbiausia, mieliausia širdžiai?

Man labai sunku jas išskirti. Žinoma, labai reikšmingas ir svarbus olimpinis sidabras. Bet visko buvo ir be jo. Kas yra pergalė? Ne tik medalis ar pasiektas tikslas. Pergalė – tai pirmiausia patirtis. Mano karjeroje labai svarbus etapas buvo lūžis, kai įgavau daugiau pasitikėjimo savimi, kai pamatėme, kad galime kovoti su tuo varžovu, kuris laimi medalį. kažko dar trūksta, patys nelaimime, bet varžytis jau galime.

Paskui – pasirėngimas pirmosioms 2012-ųjų Londono olimpinėms žaidynėms. Likus metams iki jų pasaulio čempionate liko dešimti. Vieta sąlyginai nėra aukšta, bet ji suteikė sparnus – suvokimą, kad varžovai įveikiami, kad visi yra žmonės, o ne kažkokios nežemiškos būtybės, su kuriomis, atrodydavo, bandai lenktyniauti iš visų jėgų, – o nieko.

Pergalėmis vadinčiau net ir mažus tikslus, kurių pasiekdavau: treniruotėje pademonstruoti tam tikrą rezultatą, nugalėti save, pasiekti didesnį greitį nei vakar. Visas mano kelias susideda iš mažų krumpliaraičių, mažų laimėjimų, kurie sukdamiesi kartu ir leido pasiekti tiek, kiek pasiekiau.

Šiandien jūsų namai tebėra Trakai?

Kaip atvažiauvu keturiolikos, taip juose ir likau. Kuriame savo namus tokius, kokių norime, kad mums būtų gera į juos sugrįžti. Labai mėgstu privatumą, bet bandau kiek pavyksta keistis, nes sulaukiame dėmesio, klausimų iš aplinkinių, žiniasklaidos. Mes su Milda – skirtingi, ji yra žavinga, mėgsta bendrauti, o aš stengiuosi

S. Ritteris svajoja įveikti triatlono „Iron Man“ distanciją

Vytauto Driangilio nuotr.

išlaikyti santūrumą. Labai džiaugiuosi, kad gyvename Trakuose, Vilnius – ranka pasiekiamas, į centrą kartais galime greičiau nuvažiuoti nei iš Pilaiteš ar kito atokesnio mikrorajono.

Kaip dažnai pavyksta pasimatyti su tėvais, broliu?

Metams bėgant tampa vis sentimentalesnis ir kartais liūdna, kad tėvai toli. Pernai su jais nesusitikome dėl pandemijos ir kitų kliūčių, šįmet rudenį pasisekė, kad jie turėjo atostogų ir galėjo mus aplankyti. Brolis ilgą laiką gyveno Los Andžele, viešėjau pas jį ne vieną kartą. Neseniai Paulius su drauge persikraustė į Ostiną Teksase, nes mano, kad kartkartėmis reikia pakeisti gyvenamąją vietą, be to, ši valstija ne tokia brangi kaip Kalifornija. Po krepšinio jis profesionaliai boksavosi, bet patyrė traumą, baigė karjerą ir tapo asmeniniu treneriu. Tikiuosi, netrukus pavyks jį aplankyti naujuose namuose.

Atrodytų, paskelbęs apie karjeros pabaigą turėtumėte nežinoti, kur dėti atsiradusį laiką, bet jūs visad užsiėmę.

Ir pats galvojau, kad baigęs profesionalo karjerą turėsiu daugiau laiko, bet kol kas – nieko panašaus. Bėgioju, plaukiuju baseine. Kaip pasakė vienas draugas, „Iron Man“ skaudžiai nubaudžia tuos, kurie nepasiruošę. Nenoriu toks būti. Be to, rudenį numatyti mūsų federacijos vadovo rinkimai, juose dalyvausime. Esu komandoje su Mindaugu Griškoniu – jis kandidatas į prezidentus (spalio pabaigoje vykusiuose federacijos rinkimuose M. Griškonis tapo LIF prezidentu, S. Ritteris – gen. sekretoriumi – aut. past.).

Kaip kažkada labai jauni judu kartu vykote į Šveicariją skinti vynuogių, kad prasiblaškytumėte ir užsidirbtumėte, taip ir toliau per gyvenimą petys petin?

Visokiose situacijose vienas kitą pažinome, bet pasitikėjimas išlikęs. Tikiuosi, draugystės nesugriaus ir ateityje kilsiantys iššūkiai. Mūsų irklavimo bendruomenė per daug metų mane labai stipriai įtraukė, tad lengvai arba sausas – visomis prasmėmis – iš to, kaip ir iš valtys, neišlipsiu (juokiasi).

OLIMPINIS MĖNUO ĮTRAUKĖ TŪKSTANČIUS MOKINIŲ

JAU KETVIRTUS METUS TRADICIŠKAI SPALIO MĖNESĮ VYKO PIRMOSIOS ŠALIES PONIOS DIANOS NAUSĖDIENĖS GLOBOJAMAS, ŠVIETIMO, MOKSLO IR SPORTO MINISTERIJOS, SVEIKATOS APSAUGOS MINISTERIJOS IR LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO INICIJUOTAS PROJEKTAS „OLIMPINIS MĖNUO“, SKIRTAS PRADINIŲ KLASIŲ MOKSLEIVIAMS.

Moksleiviai per keturias projekto savaites susipažino su keturiomis temomis: fizinio aktyvumo, sveikos mitybos, emocinės sveikatos ir bendradarbiavimo.

„Projektas „Olimpinis mėnuo“ įtraukia daugybę Lietuvos vaikų ir nuo mažų dienų supažindina juos su svarbiomis temomis. Labai džiaugiuosi, kad tiek daug mokytojų bei tėvelių supranta projekto svarbą ir noriai jame dalyvauja. Susipažinti su emocinės sveikatos, sveikos mitybos, bendradarbiavimo temomis, palaikyti fizinį aktyvumą ir padėti suvokti jo naudą jau pradinėse klasėse yra labai svarbu auginant tvirtas asmenybes“, – globojamu projektu džiaugėsi D.Nausėdienė.

Pavyzdį vaikams rodė ir su olimpinėmis vertybėmis bei projekto temomis supažindino ne tik savo sričių ekspertai ir specialistai, bet ir patys iškilieji Lietuvos sportininkai – olimpinės Lietuvos

komandos „LTeam“ nariai.

Į šį projektą įsitraukusių daugiau nei 30 tūkst. pradinukų dalyvavo su temomis susijusiuose, specialistų parengtuose užsiėmimuose pamokų, pertraukų metu ir namie kartu tėveliais. Jie taip pat mankštinosi kartu su bėgikėmis Egle Balčiūnaite ir Vaida Žūsinaite, irkluoju Dovydu Nemeravičiumi, baidarininku Ričardu Nekriošiumi bei sveikatingumo trenere Simona Pajaujiene.

„Šiomet projektas vyko jau ketvirtą kartą. Jis skirtas ne tik vaikams, bet ir tėvams bei mokytojams, nes tai yra žmonės, kurie labiausiai gali motyvuoti vaikus sportuoti ir domėtis nuo mažų dienų svarbiomis temomis. Mes taip pat labai džiaugiamės mūsų olimpiečiais, kurie su mielu noru prisidėjo prie šio projekto. Vaikams ypač svarbu klausytis viešojoje erdvėje matomų veidų ir

turėti pavyzdį, kuriuo galėtų sekti“, – priminė LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Per šį mėnesį vaikai turėjo ypatingą galimybę virtualiai susitikti su „LTeam“ nariais olimpiečiais – irkluotojais Milda Valčiukaite, Sauliumi Ritteriu, baidarininku Mindaugu Maldoniu, lengvaatletėmis bėgikėmis Egle Balčiūnaite ir Agne Šerkšniene, paralimpietėiu plaukiku Edgaru Matakū bei dviratininke Rasa Leleivyte. Per susitikimus vaikai ne tik klausėsi pokalbių su sportininkais visomis projekto temomis, bet ir patys galėjo užduoti jiems labiausiai rūpimus klausimus.

„Fizinis ugdymas vaikams itin svarbus ugdymo procese. Dabar, kai visi mokiniai po ilgo nuotolinio ugdymo grįžo į mokyklas, tam skiriamas dar didesnis dėmesys. Nuo šių mokslo metų visose pradinio ugdymo klasėse yra galimybė turėti tris fizinio ugdymo pamokas per savaitę“, – sakė švietimo, mokslo ir sporto ministrė Jurgita Šiugždinienė.

Spalį olimpinio mėnesiu paskelbę vaikai sekė savo fizinį aktyvumą, mokėsi atpažinti savo bei kitų emocijas ir vertybes, diskutavo sveikos mitybos tema, patys augino daržoves, mokėsi bendradarbiavimo subtilybių ir įsitraukė į daugybę kitų veiklų.

„Iškvėpti vaikus bent 60 minučių ar daugiau laiko kasdien aktyviai judėti galime tik kurdami tam palankią aplinką ir įdomias veiklas. Daugiau nei 600 ugdymo įstaigų jau turi aktyvios mokyklos statusą. Tikimės, kad šis projektas paskatins dar daugiau mokyklų bendruomenių fizinio aktyvumo veiklas tęsti visus mokslo metus ir taip gerinti mokinių sveikatą“, – vylėsi sveikatos apsaugos ministras Arūnas Dulkys.

Visas gautas užduotis ir veiklų aprašymus mokytojai bei tėvai galės naudoti ir projektui pasibaigus. Šiais metais į projektą įsitraukė rekordinis dalyvių skaičius – net 1900 pradinį klasių iš visos Lietuvos.

A.Alekrinskis federacijai vadovaus jau trečią kadenciją iš eilės

BANGUOT AIS VANDENIMIS – UŽTIKRINTAI Į PRIEKĮ

LIETUVOS B Aidarių ir kanojų irklavimo federacijos prezidentas Aleksandras Alekrinskis federacijos valtį per banguojančius tarptautinius ir Lietuvos vandenis irkluoja, regis, užtikrintai. Šių metų spalį vykusiuose prezidento rinkimuose Lietuvos sporto universiteto docentas ir tarptautinės kategorijos teisėjas buvo išrinktas jau trečiai kadencijai.

RITA BERTULYTĖ

Pasitikėjimo mandatą 60-mečiui kauniečiui suteikė 23 rinkėjai. Jo oponentas Darius Čereška surinko 11 balsų. „Oponentas turėjo savo matymą, savo programą. Aš nieko naujo nesu atradęs, tiesiog toliau tęsime pradėtus darbus, tobulinsime. Matyt, mūsų veikla labiau priimtina, todėl taip ir balsavo“, – sako perrinktas prezidentas.

Lietuvos baidarių ir kanojų irklavimo federacijos (LBKIF) viceprezidentu išrinktas Arūnas Tomkevičius. Už jį balsavo 33 nariai, 2 susilaikė. Generaliniu sekretoriumi vėl tapo Romualdas Petrukanecas.

Trenerių tarybos pirmininko pareigas patikėtos Vytautui Vaičiūnui. Teisėjų tarybos pirmininku išrinktas Martynas Menkevičius. Į LBKIF vykdomąjį komitetą išrinkti: slalomo ir baidarių polo (*kannupolo*) disciplinų atstovas Eidris Karevičius, Egidijus Balčiūnas, Aurimas Lankas ir D.Čereška.

Kokie pagrindiniai naujojo ketverių metų ciklo tikslai?

Sudėtingas klausimas. Tiek daug vidinių Lietuvos ir išorinių, tai yra tarptautinių, didelių pokyčių, kad prie jų prisitaikyti be galo sunku. Pirmas dalykas – suburti komandą. Didžioji jos dalis išliko ta pati, kad tęstume darbus. Kai po 2018-ųjų iširo ankstesnė sporto sistema, ant federacijos pečių nukrito didelė našta, reikėjo surinkti žmones, juos apmokyti, kad galėtume dirbti.

Šiandien pirmas uždavinys – adaptuotis prie pokyčių, kurie kasdien vyksta Lietuvoje. Mes planuojame veiklą ketveriems metams, bet sporto sistemoje kaip nauji metai – taip nauji perversmai. Dabar laukiame, kas bus. Jeigu bus panaikintas dabartinis modelis, kad finansuoja ir ministerija, ir LTOK, tai nelabai įsivaizduoju, kas bus pasiūlyta. Juk šiais metais biudžeto lėšas gavome, regis, apie balandžio mėnesį. O pasiruošimas vyko jau nuo lapkričio! Jeigu ne LTOK pagalba, mums būtų buvę labai rieta.

Antras dalykas – reikės greitai persiorientuoti prie tarptautinių pokyčių. Kaip žinote, pakeista 2024 m. mūsų sporto šakos olimpinė programa. Automatiškai ir federacijoje persiorientuojame iš vienu olimpinių nuotolių į kitus. Atsirado naujų komandų. Lapkritį vyks rinkimai tarptautinėje federacijoje. Vėl keisis ir prezidentas, ir viceprezidentai, pasikeis ir mūsų sporto rungčių pirmininkai – nauji žmonės, su kuriais reikės susipažinti, kontaktuoti, derintis.

Užsiminėte apie olimpinės programos pokyčius. Sumažės sprinto rungčių – vietoje dvylikos beliks dešimt. Kaip tai atsilies mūsų sportininkams?

Rugsėjį Kopenhagoje vyko pasaulio čempionatas, kuriame pirmą kartą pagrindiniai sportininkai varžėsi naujoje 500 m rungtyje – keturvietėmis baidarėmis ir dvivietėmis kanojomis. Jeigu remtumės šiais rezultatais, mums pokyčiai turėtų būti palankūs. Mat dalis sportininkų iš ilgų nuotolių – 1000 m – perėjo į šį perpus trumpesnį. Jie morališkai ir fiziškai tam pasiruošę. Iš kitos pusės, komandinei valčiai 500 m – tarsi sprintas. Olimpinių žaidynių prizinininkai ir pasaulio, Europos čempionatų prizinininkai, anksčiau dalyvavę 200 m rungtyje, dabar irkluoja keturvietę. Ir jie parodė gana aukštą rezultatą. Patekti į stipriausių pasaulyje šešetuką – fantastiškas laimėjimas. Žinoma, dar yra laiko, visos šalys ruošis, bet šiandien tai geras rodiklis. Potencialo mes turime, dabar reikės kryptingai ruoštis. Aišku, viskas keičiasi ir pasakyti, kas bus 2024-aisiais, – sudėtinga, bet nuotaikos pozityvios.

Grįžkime į olimpinės žaidynes. Tokijuje dalyvavo vienintelis baidarininkas Mindaugas Maldonis, o Rio de Žaneire Lietuvai atstovavo keturios įgulos, iš kurių viena net pasipuošė medaliais. Tai pasiekimas ar nusivylimas?

Negaliu vienareikšmiškai atsakyti, bet vis dėlto manau, kad tai pasiekimas. Jeigu žiūrėtume į konkurenciją, į kurią kai kas Lietuvoje numoja ranka, nors patekimą į žaidynes lemia šimtosios sekundės, tai, manau, yra pasiekimas. Ir Mindaugas padarė viską, ką galėjo, parodė maksimalų rezultatą. Aš asmeniškai džiaugiuosi.

Į olimpinės žaidynes nepateko baidarininkas Artūras Seja, pasitaraisiais metais džiuginęs puikiais rezultatais tarptautinėse varžybose. Negana to, dabar ir jo stiprioji 200 m rungtis išbraukta iš Paryžiaus žaidynių programos. Tai didelis praradimas?

Sportininkas negali nuolat rodyti aukščiausių rezultatų. Visose atrankose, Pasaulio taurės etapuose paskutinį pusmetį iki žaidynių jis startavo kartu su M.Maldoniu. Kažkur buvo nepataikyta, kažkas ne laiku padaryta – dabar sunku pasakyti. O Mindaugas nuėjo į priekį.

Jeigu prisimintume priešistorę, tai mes turėjome gan stiprią kanojininkų dvivietę – Raimundą Ląbucką ir Tomą Gadeikį, kurie šešiskart tapo Europos ir tris sykius pasaulio čempionais. Jeigu jų rungtis nebūtų išbraukta iš olimpinių žaidynių programos, šie sportininkai, sprendžiant pagal tai, ką jie rodė, būtų pasiekę aukštą rezultatą. Deja. Dabar panaikinta A.Sejos rungtis, bet yra kitų rungčių. Šių metų pasaulio čempionate jis startavo keturvietėje. Ir sėkmingai. Keturvietės sudėtis šiek tiek keitėsi, bet pasaulio čempionate vyrai atrodė labai gerai. Beje, net kai kurie konkurentai pabrėžė, kad mūsų keturvietė gana stipri.

Tai A.Seją dabar matysime keturvietėje baidarėje?

Keturvietėje yra daugiau stiprių irkluojujų. Bet vienas iš kandidatų yra jis. Bus atranka ir bus trenerio sprendimas. Kas treniruos keturvietę, tas ieškos tarp turimų stiprių šešių sportininkų ir išsirinks optimaliausią variantą. Ta sudėtis ir startuos.

O naujų veidų bus galima išvysti rinktinėje? Gal ir merginų į ją įsilies?

Yra Panevėžyje du vaikinai, irkluojantys dvivietę baidarę. Jie pasaulio jaunių ir jaunimo čempionate Portugalijoje irklavo finale. Taip pat auga dvivietės kanojos irkluojujai. Tai toks rezervas. Ne-

galiu pasakyti, kad jie labai arti rinktinės, bet rezervas yra.

Apie merginas sudėtinga ką nors pasakyti. Tai visų mažų šalių, išskyrus Skandinaviją, bėda. Kažkodėl merginos pairkluoja tik iki tam tikro amžiaus ir lygio, o paskui nustoja. Nežinau kodėl. Portugalijoje merginų dvivietė baidarė irgi buvo A finale, seniai tokio rezultato neturėjome. Bet kažką prognozuoti 2024-aisiais dar nedrįščiau.

Šių metų sezonas baigėsi. Kaip jį įvertintumėte?

Jeigu žiūrėtume pagal aukščiausio rango varžybas – pasaulio jaunių, jaunimo ir suaugusiųjų čempionatus, vertinčiau gerai. Ir jaunimas, ir vyrai parodė gana aukštus rezultatus. Pavyzdžiui, Andrejus Olijnikas, jeigu neklystu, per 30 metų pirmą kartą 1000 m vienviečių baidarių varžybose buvo šeštas. Tokio rezultato Lietuvoje tikrai seniai nemačiau. Tad sezonas nusisekė, vertinčiau labai gerai.

M.Maldonis olimpinėse žaidynėse irgi pasirodė labai gerai. Ką galėjo pasiekti, maksimaliai padarė. Tai jam motyvacija siekti dar aukštesnių rezultatų 2024-aisiais Paryžiuje. Žmogus užsivedęs. Dabar suformuota nauja valtis, kurioje jis sėdi kartu su A.Olijniku ir rodo neblogus rezultatus.

Netrukus prasidės pasirengimas naujam sezonui. Kokie tikslai numatyti kitais metais?

Pradėkime nuo to, kas po nosimi. Laukiame reformų, kurios gali įvykti kitąmet. Jeigu įvyks, tai pirmasis tikslas – kuo mažesnėmis sąnaudomis ir kuo neskausmingiau prisiderinti prie visų tų reformų, paskui kurias mes vos vos spėjame. Kitas tikslas – pratęsti mūsų programas, kurios susijusios su jaunių, jaunimo ir jaunučių rinktinėmis, organizuoti jų mokomąjį treniruočių darbą. Ir jeigu žiūrėsime į priekį ir tarptautinius vandenis, sukomplektuoti arba surasti optimalius variantus dalyvauti pasaulio čempionate – kuo geresne sudėtimi, kad būtų galima pretenduoti į aukštas vietas.

Olimpinė atranka prasidės likus metams iki žaidynių. Tad kiti metai bus apsišaudymo. Visos šalys eksperimentuos, bandys senas, naujas įgulas, o jau nuo 2023-ųjų prasidės kova.

Romas Petrukanecas lieka rinktinės vyriausiuoju treneriu. Jis kuruoja vieną iš pagrindinių valčių – keturvietę. Naujai susibūrusią dvivietę baidarę ir plus dar A.Olijniką, kuris startuoja 1000 m rungtyje, kuruoja Sergejus Sorokinas, o kanojininkus – Kazimieras Rėksnys. Tai jauni energingi treneriai, sugebantys tiek metų išsilaiykoti tarp elito.

Yra ir kita problema, kurią bandomė spręsti. Pagal galimybes stengiamės taip organizuoti darbą, kad jauni treneriai su jaunais sportininkais būtų šalia patyrusių, kad jie matytų, kaip dirba vyresni kolegos, ir patirties semtųsi ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje.

Kokiais darbais, nuveiktai per prabėgusius prezidentavimo metus, labiausiai džiaugiatės ir dėl ko galbūt apmaudu, kad nepavyko pasiekti?

Galiu pasidžiaugti, kad susitvarkėme ir iškėlėme į gan aukštą lygį visą varžybų sistemą. Mažai kas turi priekaištų. Kai atvažiuoja užsienio kolegos, jie džiaugiasi sėkmingu mūsų darbu. Kadangi pats esu teisėjas, galiu palyginti Europos, pasaulio čempionatų organizavimą ir vykdymą. Kitas momentas – turime nuolatinį rėmėją, todėl kelerius pastaruosius metus galėjome užsiimti sistemingu perspektyvių jaunimo grupių rengimu. Tai pagrindiniai džiuginantys dalykai.

O liūdna dėl to, kad, pavyzdžiui, padaręs įdėbį siekdamas tarptautinių varžybų nesulauki palaikymo Lietuvoje. Štai Trakuose kitąmet norėjome organizuoti pasaulio studentų čempionatą, gavome pritarimą iš visų tarptautinių organizacijų, bet atsakėme, nes nesame užtikrinti dėl finansavimo. Bet dirbame savo darbą. Kažkas sekasi, kažkur darome klaidų. Kaip ir visi, kurie dirba.

K.Šleiva iškovojo bronzą pasaulio čempionate

MEDALIS ANTROS KADENCIJOS PRADŽIAI

DRUSKININKUOSE VYKUSIOJE LIETUVOS IMTYNIŲ FEDERACIJOS (LIF) ATASKAITINĖJE RINKIMŲ KONFERENCIJOJE GIEDRIUS DAMBRAUSKAS PERRINKTAS LIF PREZIDENTU ANTRAI 2021–2024 M. KADENCIJAI. PO KELIŲ SAVAIČIŲ VYKUSIAME PASAULIO ČEMPIONATE NORVEGIJOJE KRISTUPAS ŠLEIVĄ PREZIDENTĄ PASVEIKINO IŠKOVODAMAS BRONZOS MEDALĮ.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Druskininkuose konferencijos dalyviai kone vieningai balsavo ne tik už prezidentą, bet ir už pasiūlytus viceprezidentus Andrių Stočkų, Valdą Kiverį bei Vladimirą Audicką. A.Stočkus tęs darbą su moterų imtynių bendruomene, V.Kiveris kuruos laisvasias imtynes, o V.Audickas bus atsakingas už „klasikų“ veiklą.

LIF prezidentui pasiūlius generalinio sekretoriaus pareigas vėl patikėtos Pauliui Daumantui. Patvirtinti šeši LIF prezidiumo nariai: garbės prezidentas Rimantas Bagdonas, Darius Čepauskas, Mindaugas Ežerskis, Albinas Sodaitis, Giedrė Dargė, Mindaugas Kuncaitis. Nauji žmonės – Lietuvos karo akademijos dėstytoja, buvusi imtynininkė G.Dargė ir verslininkas M.Kuncaitis. Etikos komisijos pirmininkas – Evaldas Malelė. Trenerių ir teisėjų komisijoms toliau vadovaus M.Ežerskis ir A.Sodaitis.

Žiniasklaida skelbė, kad LIF prezidentu antrai kadencijai buvte išrinktas vienbalsiai.

Tikrai taip, nes neatsirado daugiau norinčiųjų pretenduoti į šias

pareigas. Matyt, dar yra daug neatliktų, tęstinių darbų, tai niekas ir nenorėjo perkėloje keisti arklių.

Ko nepavyko padaryti per pirmąją kadenciją?

Norėjau palengvinti trenerių darbą, tobulinti aukšto sportinio meistriškumo sportininkų rengimą. Rašiau raštus įvairioms instancijoms ir siūliau, kaip tai padaryti. Tie mano raštai nugulė valdžios biurokratų stalčiuose. Staiga laikai pasikeitė, imta ieškoti kaltų dėl apverktinos sporto padėties Lietuvoje ir juos pradėjo iš lėto traukti.

Tokio olimpinėse žaidynėse Lietuvai atstovavo vienas imtynininkas Mantas Knystautas. Tikėjomės bent dviejų kelialapių, nors atranka labai pasunkėjusi. Rio de Žaneiro žaidynėse buvo po dvidešimt vienos svorio kategorijos imtynininkų, o Tokijuje – tik po šešiolika. Įsivaizduokite, kaip mums sunku iškovoti tą kelialapį, kai pasaulio čempionatuose dalyvauja atletai iš daugiau kaip šimto šalių. Dvidešimtyje valstybių imtynės – populiariausia sporto šaka, na, kaip Lietuvoje krepšinis. Be to, po visą pasaulį

yra pasklidę ir kitų šalių pilietybes gavę imtynininkai kaukaziečiai iš Čečenijos, Ingušijos, Dagestano, kitų respublikų – jau tituluoti atletai arba turintys puikius imtynių pagrindus. Net ir įvertinus visus šiuos veiksnius, dar dviem mūsų imtynininkams Pauliui Galkinui ir Viliui Laurinaičiui iki olimpinio kelialapio pritrūko vos vienos pergalės.

Panaikino Lietuvos olimpinį sporto centrą. Sakiau tuomečiam KKSD generaliniam direktoriui Edžiui Urbanavičiui, kad tikrai nereikia to daryti. Mums tiko ir centro tvarka, ir paslaugos, ten išaugo visi mūsų olimpiniai medalininkai. Buvo galima tobulinti, bet ne sugriauti. Buvau vienas iš tų, kurie Lietuvos olimpiame sporto centre atkūrė imtynes. Sukvietėme talentingų sportininkų iš Tauragės, Anykščių, Joniškio, prisidėjo mano auklėtiniai vilniečiai. Su pirmąja sportininkų grupe į LOSC atvyko ir būsimieji olimpiečiai Edgaras ir Valdemaras Venckaičiai, Svajūnas Adomaitis, kiti, kurie vėliau tapo žinomais imtynininkais, treneriais.

O džiugiausi atlikti darbai?

Per praėjusį olimpinį ciklą pasiekėme, kad visos šalies jaunių, jaunimo ir suaugusiųjų čempionatų kovos būtų filmuojamos, jas galima tiesiogiai žiūrėti Lietuvos imtynių federacijos tinklalapyje. Ten galima rasti ir vaizdo įrašų. Treneriams, sportininkams patogu juos nagrinėti.

Visos mūsų varžybos vyksta pasitelkus šiuolaikines technologijas – nebėra jokių popierių. Nelieka ir subjektyvumo. Auginame ne tik sportininkus, bet ir varžybų teisėjus. Jau net penki iš jų turi tarptautinę kategoriją.

Stengiamės, kad aktuali informacija ir treniruočių metodikos naujovės operatyviai pasiektų visus mūsų trenerius.

Daugumos sporto šakų federacijų vadovai kalba apie piramidę.

Turime ir mes savo piramidę. Bet vis sunkiau ją išlaikyti. Mūsų sporto šaka turi stiprią vidurinę grandį – tai Panevėžio, Šiaulių ir Vilniaus sporto gimnazijos, kuriose sportinę karjerą gali tęsti talentingiausi 8–12 klasių moksleiviai. Jiems ten sudaromos tikrai geros sąlygos sportuoti ir mokytis. O dabar atsirado netikėta problema: treneriai nebenori išleisti talentingiausių auklėtinių į sporto gimnazijas. Priežastis – finansinė. Treneriai nelinkę savo geriausių sportininkų išbraukti iš grupių, perduoti kitiems specialistams, nes už tai negauna jokio atlygio. O jiems reikia rajono žvaigždučių, kad prieš Kalėdas galėtų jas merui parodyti, kad būtų kam įteikti dovanėlę.

Sakoma, kad paskui tą išvykstantį į sporto gimnaziją treniruotes neretai meta ir mažiau gabūs jo bičiuliai. Taip, žiūrėk, ir nebelieka ką treniruoti. Problema išsispirstų, jeigu būtų galima taikyti vadinamąją dvigubą tarififikaciją ar pavyktų rasti kitų būdų, kaip motyvuoti pirmąjį trenerį. Gal už vaiką, atsiųstą į sporto gimnaziją, būtų galima treneriui pakelti kategoriją? Tai, beje, ne tik imtynių bėda. Jau yra sporto šakų, kurios uždaro savo grupes sporto gimnazijose, nes nesurenka reikiamo skaičiaus vaikų.

Turbūt galima sakyti, kad neseniai pasibaigęs pasaulio čempionatas Norvegijoje buvo pirmoji Paryžiaus olimpiečių apžiūra. Kaip mes ten atrodėme?

Sakyčiau, visai neblogai. Kristupas Šleiva (svorio kategorija iki 72 kg) iškovojo bronzos medalį. Realiai į medalius pretendavo ir M.Knystauskas, V.Laurinaitis.

Gerai, kad Lietuvoje jau ne vienoje graikų-romėnų imtynių svorio kategorijoje yra po du ar net po tris panašaus pajėgumo didelio meistriškumo sportininkus. Štai, pavyzdžiui, šalia M.Knystauto yra Romas Fridrikas, šalia V.Laurinaičiaus – Martynas Nemcevičius ir kiti. Tiesa, kai kurie vyrai dar svarsto keisti svorio kategorijas ir tikrai neaišku, kas bus geriausias vienos ar kitos atstovas. Trenerių štabui teks spręsti šias dilemas. Bet tikrai džiugu, nes ta vidinė kova skatina tobulėti.

Tarp laisvųjų imtynių atstovų išsiskiria Lukas Krasauskas ir Andrius Mažeika. Pirmajam trūksta šiek tiek varžybų patirties, o antrajam linkėčiau išsigydyti visas traumas. Abu yra pasiekę gražių pergalių tarptautinėse varžybose, bet vis dar per mažai aukštesnių vietų per Europos ar pasaulio čempionatus.

Tarp moterų turime dvi ryškias lyderes – Danutę Domikaitytę ir Kamilę Gaučaitę. Manau, abi jos bus pajėgios kovoti dėl kelialapio į Paryžiaus žaidynes, į kurias atranka prasidės po poros metų.

Reikia tikėtis, kad Lietuvos imtynininkai tradiciškai kovos ir 2024 m. Paryžiuje vykšančiose žaidynėse.

Bent jau vieną kelialapį, manau, tikrai iškovosime. Aišku, norisi daugiau. Kalbama, kad Paryžiuje dar bus tik parodomosios, o vėliau žaidynių programoje atsiras ir moterų paplūdimio imtynės. Norėtusi nepavėluoti į traukinį, o gal net atsirasti pirmuose jo vagonuose.

Gal planuojate jaunių ar jaunimo Europos čempionatą kvieisti į Lietuvą?

Kol kas ne. Didžiausios ir populiariausios mūsų tarptautinės varžybos – Lietuvos imtynių federacijos garbės prezidento, pasaulio čempiono Rimanto Bagdono turnyras. Kasmet randasi vis daugiau norinčiųjų jame dalyvauti.

Gal kada pasikviesime į mūsų šalį ir Europos čempionatą. O dabar labai norėčiau, kad tarptautiniu imtynių centru taptų Druskininkai. Lietuvos sporto centro sporto komplekse „Druskininkai“ yra puiki dvikovos šakų sporto salė, viešbutis, teikiamos visos kitos sportininkams reikalingos paslaugos. Ir gamta nuostabi. Čia jau buvome surengę tarptautinę treniruočių stovyklą, varžybas. Visiems patiko. Tad žinia apie Druskininkus jau sklinda tarp imtynininkų.

G.Dambrauskas

Valdo Malinausko nuotr.

„Olimpinėje panoramoje“ esate pasakojęs apie gražią ir gausią savo šeimą: su žmona Daiva auginate tris moksleives dukras Aistę, Viltę ir Eglutę. O sūnus Ignas jau vedęs. Tai gal šeima anūkais pasipildė?

Taip. Sūnus turi dukrą, o aš anukę Iglę.

Dabar jums 59-eri. Jūs buvęs Vadovybės apsaugos departamento skyriaus viršininkas, vidaus tarnybos pulkininkas leitenantas, aštuoniskart Lietuvos čempionas. Ar dar susirenka seni kovų draugai?

Nuo pat pirmųjų darbo dienų Aukščiausiosios Tarybos apsaugos skyriuje tarp kolegų užsimezgė ne tik dalykiški, bet ir bičiuliški santykiai. Vieni kitais domimės ir šiandien, žinome, kas kuo gyvena. Visada susitinkame Sausio 13-ąją. Tai nepamirštama diena. Matomės ir kitomis progomis, ir be jų.

LIETUVOS SPORTO ATEITIES FORUMAS

2021 m. spalio 13 d.
Lietuvos Respublikos Seimo III rūmai, Konferencijų salė

Iš kairės: S.Krupeckaitė, L.Asadauskaitė-Zadneprovskienė, M.Griškonis, E.Jakilaitis ir V.Čmilytė-Nielsen

SEIMUI – GARSUS SPORTO BENDRUOMENĖS SIGNALAS

SPALIO 13 D. SEIME SURENGTAS LIETUVOS SPORTO ŽVAIGŽDŽIŲ LAUROS ASADAUSKAITĖS-ZADNEPROVSKIENĖS, SIMONOS KRUPECKAITĖS IR MINDAUGO GRIŠKONIO INICIJUOTAS LIETUVOS SPORTO ATEITIES FORUMAS. JO GLOBĖJAS – PREZIDENTAS VALDAS ADAMKUS.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

Forumą atidarė Seimo pirmininkė Viktorija Čmilytė-Nielsen. „Galimi sporto aktualijų ir problemų sprendimai turi ir palaikytojų, ir oponentų. Tai – sveikos visuomenės ir sporto bendruomenės požiūris. Žinau, kas yra sporto finansavimo problemos. Žinau, kad vos pradėjus kalbėti apie reformas visada bus audrų ir diskusijų. Tik diskutuodami galime rasti geriausių sprendimus sporto bendruomenei. Noriu priminti, kad nors sportininkams lygiosios nėra pati geriausia baigtis, tačiau norėčiau palinkėti rasti tokius sprendimus, kuriuos būtų galima apibūdinti terminu „win-win“. Tai sudėtinga, bet kitos išeities nėra. Mūsų bendras rūpestis – geresnė Lietuvos sporto ateitis“, – linkėjo tituluota šachmatininkė.

Renginyje, kurį vedė žurnalistas Edmundas Jakilaitis, dalyvavo ir pranešimus skaitė pagrindinių šalies sporto organizacijų vadovai, tituluoti sportininkai, treneriai, medikai ir politikai. Tiesa, politikų į forumą atėjo vos keli, nepasirodė ir pranešimą turėjęs skaityti Seimo narys, Jaunimo ir sporto reikalų komisijos pirmininkas Virgilijus Alekna.

Nors dauguma pranešėjų išreiškė nerimą dėl numatytų Loterijų ir lošimų mokesčio įstatymo pataisų, po kurių Lietuvos tautinis

olimpinis ir Lietuvos paralimpinis komitetai netektų didžiosios dalies savo biudžeto, Seimo nariai į jų kalbas ir renginio pabaigoje pasirašytą rezoliuciją neatsižvelgė ir po kelių dienų tokioms pataisoms pritarė. Pakeitimų priėmimas numatytas lapkričio mėnesį.

Nemažai kalbėjusiųjų minėjo ir prieš kelerius metus tuomečio Kūno kultūros ir sporto departamento inicijuotą sporto reformą, po kurios neliko Lietuvos olimpinio sporto centro ir visas rūpestis dėl sportininkų pasirengimo bei medicininės priežiūros buvo užkrautas ant federacijų pečių.

„Olimpinės panoramos“ skaitytojams pateikiame svarbiausias forumo pranešėjų išsakytas mintis.

Simona Krupeckaitė, dviračių treko pasaulio čempionė ir reordininkė: „Sportininkai visuomenėje nėra laikomi visaverčiais piliečiais. Taip yra todėl, kad jie negauna atlyginimo, kuris duotų socialines garantijas ir pasitikėjimą. Mes atrodome tarsi iki šiol būrelius lankantys žmonės. Kas atsakingas už sportininko rengimą? Mano galva, tai treneris, nes atrodytu, jog jis atsakin-

FORUMO REZOLIUCIJA

Forumo dalyviai renginio pabaigoje pasirašė rezoliuciją, kuria kreipiasi į institucijas, atsakingas už sporto politiką, ir prašo:

Dėti visas pastangas, kad būtų atkurtas aukšto meistriškumo sportininkų rengimo centras;

Užtikrinti socialines garantijas aukšto meistriškumo sportininkams;

Užtikrinti, kad finansavimas aukšto meistriškumo sportui nemažėtų;

Užtikrinti aukšto meistriškumo sportininkams prieinamą medicininę ir mokslinę priežiūrą;

Užtikrinti tinkamas sąlygas ruoštis olimpinėms žaidynėms pagal visoms olimpinėms sporto šakoms vienodus kriterijus;

Užtikrinti orių darbo vietų treneriams ir visam sportininkų aptarnaujamajam personalui;

Įtraukti sporto bendruomenę į sporto politikos formavimą;

Siekti olimpinio sporto šakų populiarinimo ir kuo didesnio vaikų bei jaunimo įsitraukimo dėl sveikesnės visuomenės.

Forume netrūko diskusijų

gas už rezultatus ir pasiruošimą. Bet treneriai irgi yra pakibę ore, nes daugelis jų įdarbinti ne federacijose, turi ieškoti papildomo darbo. Tai lyg atskira dėlionė. Ir pradėdame ieškoti kaltų. Sporto federacija yra tarsi derybų stalas, prie kurio sėdi mama – Vyriausybė, tėtis – LTOK bei atstovai – treneriai ir sportininkai. Sportininkai federacijai renka taškus, o Vyriausybė ir LTOK išmoka tam tikrą pinigų sumą. Sportininkai dalijasi tuo lobiu, bet jis yra paslėptas uždaroje dėžėje. Lyg ir žinome, kad po dangčiu yra pica, kuri kažkiek kainuoja, bet kokį gabalėlį gausime, – šito mes nežinome. Tada atsiranda didelis nepasitenkinimas federacija ir nėra stabilumo.“

Aurimas Lankas, baidarininkas, olimpinės bronzos laimėtojas:

„Kodėl sportininkų stažas negalėtų būti skaičiuojamas kaip darbo stažas? Taip ateityje jie turėtų socialines garantijas. Sportininkai dar turi patys susimokėti už privalomą sveikatos draudimą. Valstybė, mokėdama stipendijas, galbūt galėtų sumokėti ir tokį dalyką. Reiktų bendros sporto strategijos, kuria galėtume vadovautis. Politikai turėtų pasitelkti sportininkus kaip ekspertus, prieš priimdami vienokius ar kitokius sprendimus. Daug kas priekaištauja, kad sportininkai neturėtų politikuoti, jie turėtų sportuoti. Tai ką – mes neišsilavinę, nieko nesuprantame ir mūsų nuomonė nesvarbi? Atrodo, toks daugelio politikų požiūris į sportininkus.“

Viktorija Andrulytė, buriuotoja: „Finansavimo nuleidimas į federacijų rankas gal geras dalykas, bet jos nebuvo paruoštos, nelabai suvokė, koks yra sportininkų rengimo procesas. Federacijų darbo apimtis labai didelė, jos negali skirti tiek daug dėmesio olimpiniam sportui. Nesame užtikrinti dėl savo ateities. Sunku žiūrėti į ateitį, nes daug nežinomybės, kuri prasideda nuo finansavimo.“

Sandra Jablonskytė, dziudo imtynininkė: „2021 metų pradžioje manęs laukė daug stovyklų ir net aštuoni startai, kuriuose reikėjo rinkti reitingo taškus ir bandyti patekti į olimpinės žaidynės. Valstybės finansavimas pasiekė gegužės pradžioje, kai buvo likęs mėnuo iki reitingo taškų rinkimo pabaigos. Mane išgelbėjo LTOK, kurio padedama galėjau iškovoti olimpinį kelialapį. Sporte turime daug problemų. LTOK moka mokesčius, jo stipendija didesnė, nei skiriama iš Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos. Mes neprašome kažko neįmanoma, tik norime socialinių garantijų. Pas mus federacijoje treneriai dirba savanoriškai, todėl sunku iš jų kažko reikalauti. Federacijos biudžetas labai menkas ir beveik neįmanoma kažko tikėtis aukšto meistriškumo sportininkams bei pamainai. Visą gelbsti tik LTOK parama.“

Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė, penkiakovininkė, olimpinė čempionė ir vicečempionė: „Vėl girdžiu daug pažadų ir norėtųsi, kad jie pagaliau virstų darbais. Po 2012 metų Londono olimpinio žaidynių akcentavau mūsų sporto problemas. Praėjo devyneri metai ir iki šiol nebuvau išgirsta, o sportas grimzdo į du-

gną. Turime daug bėdų. Sužlugdyta kelis dešimtmečius veikusi centralizuota aukšto meistriškumo sportininkų rengimo sistema. Kitas svarbus dalykas – kriterijai, pagal kuriuos federacijoms skirstomas finansavimas. Pagrindiniu kriterijumi tapo masiškas. Tokia sporto šaka kaip šiuolaikinė penkiakovė neteko trečdaliu pinigų, nors tai yra viena stipriausių sporto šakų Lietuvoje. Nenormali situacija, kai dėl lengvosios atletikos maniežo renovacijos prieš olimpinės žaidynės turėjome sportuoti lauke. Norime, kad sprendimus priimančios žmonės kalbėtų su mumis, kad mūsų problemos būtų išklaustytos. Galbūt tada atrastume bendrą viziją, ką galėtume padaryti kitaip, kad pradėtume kilti iš dugno. Sušieniję galėtume padaryti labai daug.“

Vaclovas Kidykas, buvęs disko metikas, Andriaus Gudžiaus treneris:

„Nėra viskas taip ir tragiška. Važiuoji, stovi nauji stadionai, aikštynai, jaunimas turi kur sportuoti. Man tik labai keista, kad 2017 metais rengta reforma buvo aiškinama noru griauti nusistovėjusį sovietmetį. Neva LOSC yra dar sovietinis palikimas. Bet LOSC nėra ir nebuvo sovietinis palikimas, tai buvo jau nepriklausomos Lietuvos sukurtas centralizuotas projektas, kuris tikrai buvo naudingas. Ką dar „gero nuveikė“ ta reforma – trenerių kategorijų galiojimą KKSD vadovas Edis Urbanavičius nutarė sumažinti nuo aštuonerių iki ketverių metų. Nejaugi dirbdamas visą dieną ir naktį aš prarandu kategoriją? Gal dėl to, kad tampa vis žilesnis? Būtina sugrąžinti treneriams kategorijas ilgesniam laikui, o kai kada – net ir visam gyvenimui. Ir dar... Tie žmonės, kurie grovė sportą, dabar užima dar aukštesnes pareigas – tad jie dabar turi galimybę viską atkurti, padėti sportui vėl pakilti.“

Irmantas Kukulskis, regbio treneris, Lietuvos regbio federacijos prezidentas:

„Šiuo metu turime daug ką sugriauta – galimybes matyti tam tikrą reklamą sporto renginiuose, sunaikinti KKSD ir LOSC, valstybės įmonėms uždrausta remti sportą. Turime iškelti klausimą, kur mes einame. Jokių sporto įstatymų sportui remti nėra sukurta, jokių įrankių sportui savarankiškai veikti nėra. Yra daug klausimų mažesnėms federacijoms, kurios ir taip sunkiai gyvena, nors yra pasiekusios svarių rezultatų. Universitetinio sporto praktiškai neturime. Yra labai daug modelių, apie kuriuos galima kalbėtis, diskutuoti. Esu dėkingas LTOK, nes kartais daug ką lemia kitas, nevalstybinis požiūris į sporto plėtrą.“

Dalius Barkauskas, Lietuvos olimpinės rinktinės vyriausiasis gydytojas:

„Medikas dažniausiai yra nematomas, bet nuo medikų komandos labai priklauso, kaip sportininkas jaučiasi atsakingiausiu momentu. Sporto medicinos pagrindinė užduotis yra prevencija, kad traumų nebūtų. Kitas dalykas – maksimalių galimybių paieška. Tai visai kas kita nei ligų profilaktika. Turbūt esame labai turtinga šalis, nes praradome visus specialistus, kurie buvo ruošiami ne vieną olimpinį ciklą. Parengti profesionaliam sportui tinkamą kineziterapeutą reikia mažiausiai dešimties metų. Dabar

Renginyje dalyvavo šalies sporto organizacijų vadovai, olimpiečiai, medikai, politikai, žurnalistai

mes juos paruošėme tam, kad jie dirbtų privačiai. Išlaikyti juos olimpinėje komandoje bus sudėtinga. Matau didžiulius iššūkių priekyje, todėl palinkėčiau visiems išstvermės, kad mes atstovėtume už savo sritį ir garantuotume bent minimalią priežiūrą tiems žmonėms, kurie išliks fanatikai ir sieks maksimalaus rezultato.“

Linas Obcarskas, švietimo, mokslo ir sporto viceministras: „Pagrindiniai sisteminiai iššūkiai – sporto sistemos dalyvių fragmentacija, bendrų tikslų ir prioritetų trūkumas. Daugelis sistemos dalyvių veikia nesinchronizuotai. Neužbaigta sisteminė aukšto meistriškumo sportininkų rengimo reforma, turime problemų ir medicininės priežiūros srityje. Bus kuriamas sporto registras ir turėsime įrankį plėtrai. Aptarsime trenerių rengimo ir mažo vaikų fizinio užimtumo problemas. Sutinku, kad ministerijos lėšos sportininkus pasiekia vėlav. Žinome šią problemą. Turėsime keisti finansavimo modelį.“

Darius Šaluga, Lietuvos sporto federacijų sąjungos ir Lietuvos bokso federacijos prezidentas: „Apie kokį planą galime galvoti, kai praėjus pusmečiui sužinome, kokį gausime finansavimą? O būna ir taip, kad finansavimo federacija negauna. Tokiu atveju anksčiau gelbėdavo LTOK lėšos, bet jeigu jos dabar bus skirstomos per valstybės biudžetą, tai lieka daug neatsakytų klausimų – kaip ir kada tie pinigai pasieks sportininkus? Kaip bus skirstomi? Nėra aiškaus mechanizmo. Jei taip toliau, sportas nusivažiuos. Rezultatai tą jau rodo.“

Andrejus Zadneprovskis, šiuolaikinės penkiakovės treneris, dvejų olimpių žaidynių medalininkas: „Skaudu, kad kažkada sukurta ir veikusi sistema buvo tiesiog sugriauta. Iki tol nei es-

tai, nei latviai negalėjo mums prilygti olimpinėse žaidynėse, o po Tokijo tapo aišku, kad mes labai atsiliekame. Gaila, kad taip yra. Viliuosi, kad tos paskutinės salelės – finansavimo, ateinančio iš LTOK, – nesugriausime.“

Daina Gudzinevičiūtė, LTOK prezidentė, olimpinė čempionė: „Kaip išaiškino teisininkai, pagal naują LTOK ir olimpinio sporto finansavimo tvarką mes nebegalėsime finansuoti mokomojo sportinio darbo, finansiškai remti olimpių rinkinių. Realiai iš to, ką įprastai finansuodavome, priėmus įstatymo pataisas galėsime apmokėti tik sportininkų išvežimą į olimpinės žaidynes bei olimpinis festivalius, Europos žaidynes. Federacijų finansavimas, premijos, apdovanojimai ir net inventorius – šios lėšos dubliuosis su asignavimais, kuriuos federacijos gauna iš ŠMSM. Didelis klausimas ir dėl stipendijų bei lėšų paskirstymo treneriams. Mes norime ne pyktis, o žiūrėti į ateitį ir gauti atsakymus – kaip atrodys lėšų paskirstymas, kaip jas gaus mūsų sportininkai, kaip bus aprūpintas jų pasirengimas.“

Jurgita Šiugždinienė, švietimo, mokslo ir sporto ministrė: „Keičiasi finansavimo mechanizmas, bet tai niekaip mūsų neapriboja nuo finansavimo suteikimo organizacijoms, stipendijų ir net atlyginimų mokėjimo, juolab kad finansavimas olimpiniam sportui didės. Nuo mūsų priklausys, kaip mes pinigus išleisime. Vyriausybė gali finansuoti lygiai tą patį, ką daro LTOK. Turime darbo grupę, kuri dirba, todėl patys galime susidėlioti visus dalykus, kurie mums reikalingi. Padaryta klaidų tiek dėl LOSC, tiek dėl medicininės paslaugų, jos aptartos. Reforma įvykdyta, bet neužbaigta. Stengsimės visi kartu peržiūrėti aukšto sportinio meistriškumo rengimo modelį ir infrastruktūros projektus.“

SKUBA SUGRIAUTI SISTEMĄ

Spalio 19 d. Seimas skubos tvarka svarstė daug dėmesio sulaukusias Loterijų ir lošimų mokesčio įstatymo pataisas, kurias priėmus bus keičiama 30 metų veikianti olimpinio sporto finansavimo sistema.

Pagal iki šiol veikusią įstatymų bazę šalies loterijų organizatoriai buvo įpareigoti 8 proc. apyvartos dalį pervesti paramos objektams. Kitaip tariant, paremti. Taip pat mokėdavo visus kitus šalies įstatymuose numatytus mokesčius, tokius kaip PVM, GPM, pelno mokestį, ir papildomai 5 proc. apyvartos siekiantį loterijos mokestį į valstybės biudžetą.

LTOK priklausė 51 proc. bendrovės „Olifėja“ akcijų. Daugybę metų ši įmonė padėjo užtikrinti nepertraukiamą olimpinio sporto finansavimą. LTOK gaudavo ne tik jam priklausančius „Olifėja“ pelno dividendus, bet ir 8 proc. nuo bendrovės apyvartos, kuriuos pervesdavo tiesiai olimpiniam sportui, tuo tarpu priėmus įstatymo pataisas numatyta, kad šios lėšos pateks nebe paramos gavėjams, o bus mokamos į valstybės biudžetą.

Įstatymų pataisų rengėjai žada, kad įsigaliojus naujoms Loterijų ir lošimų mokesčio įstatymo pataisoms parama sportui didės beveik 40 proc. Tiesa, kaip veiks naujoji finansavimo tvarka, dar nėra žinoma, tad kas keisis priėmus šio įstatymo pataisas?

Lietuvos tautinis olimpinis komitetas iki šiol finansuoja:

1. Olimpines stipendijas ir sportininkų socialinį draudimą, užtikrinantį jiems socialines garantijas.
2. Federacijoms būtiną transportą ir inventorių.
3. Skiria lėšų trenerių darbo užmokesčiui.
4. Apmoka ir finansuoja sportininkų pasirengimą olimpinėms žaidynėms ir dalyvavimą jose.
5. Sportininkams būtino inventoriaus pirkimą.
6. Sporto federacijų plėtros programas.
7. Olimpines paramos rengimą, talentingų ir perspektyvių sportininkų pasiruošimą.
8. Olimpinių kandidatų medicininę ir mokslinę priežiūrą.
9. Sportininkų pasirengimą ir dalyvavimą jaunimo žiemos ir vasaros olimpinėse žaidynėse, Europos žaidynėse bei Europos jaunimo žiemos ir vasaros olimpinuose festivaliuose.
10. Skiria finansinį paskatinimą olimpinių žaidynių prizininkams, treneriams, medicinos personalui.

LTOK gaunamos lėšos iš valdomo loterijų verslo sporto bendruomenę pasiekia nepertraukiamai, o valstybės finansavimas sporto federacijas pasiekia jau tik prasidėjus antrajam metų ketvirčiui. Tad šią spragą ne vienerius metus dengė LTOK savo lėšomis. Metų pradžioje dauguma sportininkų dalyvauja stovyklose ir intensyviai rengiasi sezonui, o be LTOK lėšų tai nebūtų įmanoma.

Įsigaliojus naujoms Loterijų ir lošimų mokesčio įstatymo pataisoms LTOK biudžetas sumažės 6 mln. eurų, komitetas bus priverstas mažinti darbuotojų skaičių, atsakyti įvairių projektų, o veiklą planuos tik iš gaunamų dividendų. LTOK metinis biudžetas sumažės nuo daugiau nei 9 mln. eurų, iš kurių per 6 mln. atitekdavo sporto bendruomenei, iki maždaug 3 mln. eurų.

Iš žadamų didesnių biudžeto lėšų LTOK taip pat negalės finansuoti ir tęsti šių veiklų:

1. Mokėti olimpinių stipendijų ir užtikrinti socialinio draudimo sportininkams.
2. Finansuoti federacijų pasirengimo olimpinėms žaidynėms (LTOK galės finansuoti tik dalyvavimą).
3. Skirti finansavimo talentingų sportininkų ugdymui, jų pasirengimui jaunimo olimpiniam renginiams.
4. Finansuoti atletams būtino sportinio inventoriaus įsigijimo – tą jie turės daryti patys, remdamiesi LR įstatymuose numatyta tvarka.
5. Finansuoti sporto federacijoms reikalingo transporto ir kito inventoriaus.
6. Finansuoti federacijų plėtros, su jų veikla susijusių projektų.
7. Finansuoti sportininkų medicinines ir mokslines priežiūras.
8. Remti ir skatinti olimpinių prizininkų bei jų komandų už pasirodymą olimpinėse žaidynėse.

Penkerių olimpinių žaidynių dalyvė S.Krupeckaitė

Mindaugas Bilius, Lietuvos paralimpinio komiteto prezidentas, paralimpinis čempionas: „Mes galime bandyti pritaikyti naują modelį, bet reikia, kad visa sporto bendruomenė atsisėstų ir sugalvotų, kaip bus skirstomi pinigai. Matau grėsmę, kad paralimpinio sporto neliks, jeigu lėšos bus nukreiptos per valstybės biudžetą. Iki šiol neturime atsakymo, kaip Paralimpinį komitetą pinigai pasieks iš biudžeto. Pagal šiandien galiojančius finansavimo kriterijus mes iš valstybės negauname nieko naujų sportininkų atrankai, mes perspektyvius sportininkus vežame iš rėmėjų pinigų. Taip pat mokame perspektyvių sportininkų stipendijas tiems atletams, kurie dar nėra iškovoję medalių ir iš valstybės negauna nė cento. Iš rėmėjų lėšų finansuojame stovyklas, atrankos į paralimpines žaidynes varžybas. Iš rėmėjų susirenkame apie 400 tūkst. eurų, o iš valstybės biudžeto gauname apie 80 tūkst. eurų. Sakykite, kaip mes turėtume išgyventi iš tų 80 tūkst. eurų visus metus? Aš labai prašau ir visų Seimo narių, ir ministerijos: nesukybėkime, atsisėskime ir išdiskutuokime, kaip veiks ši sistema, nes kitaip mes tiesiog nužudysime neįgaliųjų sportą.“

Mindaugas Griškonis, irkluotojas, olimpinis vicečempionas: „Tai, apie ką buvo kalbama forume, puikiai pažįstama visai sporto bendruomenei. Tokijo olimpinių žaidynių rezultatai atspindi skubių ir nereikalingų sporto reformų pasekmes. Daugybę metų politikai mūsų negirdėdavo, o prisimindavo tik parvežus medalių. Tuo tarpu svarbiausi sprendimai būdavo priimami už uždarytų durų, nesitariant su sporto bendruomene. Tikiuosi, kad šis forumas bus pirmas žingsnis teigiamų pokyčių ir bendradarbiavimo link. Politikai sprendimus priima skaičiuodami kadencijas, o mums, sportininkams, sportas yra visas gyvenimas.“

R.Valentienė tapo Moterų krepšinio lygos vadove

TIKSLAS – ATGAIVINTI MOTERŲ KREPŠINĮ

GESINS GAISRĄ DEGANČIAME LAIVE. TAIP SAVO DARBĄ APIBŪDINO NAUJOS ASOCIACIJOS, PAVADINTOS MOTERŲ KREPŠINIO LYGA, VADOVĖ RIMA VALENTIENĖ.

VAIDAS ČEPONIS

Buvusi žinoma krepšininė dar neseniai darbavosi Lietuvos antidopingo agentūroje. Tačiau dabar 43 metų moteris neria į kitokių darbų sūkurį.

Kaip reagavote į pasiūlymą vadovauti Moterų krepšinio lygai (MKL)?

Man tai buvo didžiulė staigmena, net kojas pakirto. Laiko apsispręsti daug neturėjau. Priimti sprendimą padėjo ir šeimos palaikymas. Pastaruosius penkerius metus buvau atitolusi nuo krepšinio. Galima sakyti, patekau į degantį laivą. Tačiau atsakomybės ir darbo nesikratau.

Turbūt jau pasinėrėte į MKL veiklą. Kokie pirmieji jūsų darbai?

Rūpinasi, kad „Huawei“ moterų lygos čempionate dalyvau-

Prieš tai R.Valentienė (antra iš kairės) dirbo Lietuvos antidopingo agentūroje

siančioms krepšininėms laiku būtų pagamintos aprangos, sutvarkyti įvairūs dokumentai. Pirmiausia reikėjo įregistruoti asociaciją Registrų centre. Netruksta ir kitų darbų.

Tačiau, ko gero, ne tai yra didžiausias galvos skausmas?

Žinoma. Būtina populiarinti Moterų krepšinio lygą, padaryti ją stipresnę, žinomesnę. Na, apskritai reikia gaivinti šalies moterų krepšinį.

MKL A divizione praėjusį sezoną žaidė penkios komandos, dabar „Huawei“ moterų lygos čempionate – šešios ekipos. Ar ne per mažai?

Aišku, norėtumėsi, kad būtų daugiau klubų. Sieksiu, kad į elitinę lygą greitai grįžtų Marijampolės, Alytaus, Ukmergės, kai kurių kitų Lietuvos miestų komandos.

Kodėl šalies moterų krepšinį yra ištikusi krizė?

Pirmiausia labai mažai mergaičių ateina į krepšinio treniruotes. Uždavinys – jas sudominti šia sporto šaka. Labai daug kas priklauso nuo trenerių. Jei mergaitėms tik numeti kamuolį ir liepi žaisti, nieko gero nebus. Treneriams reikia daugiau noro ir fantazijos. Nemažai trenerių nenori dirbti su mergaitėmis ir renkasi berniukų grupes. Be to, treneriai, ypač provincijoje, gauna labai mažas algas. Daugelis jų turi ir kitus darbus.

Sieksime, kad atsirastų daugiau mergaičių trenerių etatų. Pavyzdžiui, Rokiškis, Kretinga, dalis kitų miestų net neturi mergaičių grupių. Dėl visų šių problemų, kitų reikalų, susijusių su moterų krepšiniu, susitikinėsiu, kalbėsiu su miestų, rajonų merais. Be to, bandysime atkurti sporto centrus didžiuosiuose miestuose, kad talentingos mergaitės iš provincijos turėtų galimybę čia atvykti ir tobulėti.

Kodėl mergaitėms krepšinis neįdomus?

Ir vis mažiau berniukų renkasi šią sporto šaką. Manau, tai susiję su šiuolaikinėmis technologijomis. Nemažai vaikų, moksleivių mieliau laiką leidžia prie kompiuterio, telefono, planšetės nei sportuoja.

Pakalbėkime apie Lietuvos moterų rinktinę. Ji jau senokai nepatenka į Europos čempionatų finalinius etapus, o ką jau kalbėti apie pasaulio pirmenybes. Nė karto nerungtyniavo olimpinėse žaidynėse. Kodėl?

Dabar beveik visų Europos šalių nacionalinės komandos moka žaisti krepšinį. Turime gerą rinktinę – ir aukšto lygio patyrusių krepšininčių, ir talentingo jaunimo. Vis dar daug naudos duoda Gintarė Petronytė, Kamilė Nacickaitė. Sparčiai tobulėja mūsų supertalantas Justė Jocytė. Po motinystės atostogų grįžta Santa Okockytė-Baltkojienė. Jos tikrai trūko rinktinėi.

Mano nuomone, dabar nepatekome į Europos čempionatą ir dėl sėkmės stokos. Tarkim, tik per plauką pralaimėjome galinčiai Rusijos komandai. Apylygiai kovėmės ir su kitomis stipriomis rinktinėmis.

Mūsų stiprybė – komandinis žaidimas, todėl mums nėra paranki vadinamoji langų sistema, kai krepšininčės turi tik vieną kitą dieną pasiruošti svarbioms rungtynėms.

Tai ką ketinate daryti?

Bandysime Vilniuje kaip anksčiau suburti klubą, kuris žaistų Eurolygoje ar iš pradžių bent Europos taurės turnyre. Toje komandoje rungtyniautų dauguma pajėgiausių šalies krepšininčių. Jos būtų kur kas geriau susižaidusios ir sudarytų rinktinės pagrindą.

2023 m. Europos čempionato atrankos varžybose lietuvės pateko į tą pačią grupę su viena pajėgiausių Europos rinktinė – Prancūzija. Kartu taip pat žais ukrainietės ir suomės. Į žemyno pirmenybes pateks dešimties grupių nugalėtojos ir keturios

antrąsias vietas užėmusios ekipos. Ar realu mums prasibrauti į finalinį etapą?

Reikia būti užsispyrusioms ir neprarasti vilties. Taip, prancūzės labai pajėgios. Ten moterų krepšinis itin populiarus. Klubai turi dublerių komandas, todėl sparčiai tobulėja jaunimas. Vis dėlto kamuolys apvalus, visko gali nutikti. Ukrainietės ir suomės mums tikrai įveikiamos.

Kaip vertinate, kad vietoje Manto Šerniaus nacionalinės komandos vyriausioju treneriu tapo Rimantas Grigas?

Man su juo kartu neteko dirbti, bet manau, kad tai teisingas žingsnis. Teko kalbėtis su kai kuriomis Baltarusijos krepšininčėmis, kurias anksčiau šios šalies rinktinėje treniravo R.Grigas. Jos labai gyrė šį strategą.

Nemažai Europos rinktinė turi po vieną natūralizuotą žaidėją, daugiausia tai amerikietės, kurios tampa nacionalinių komandų lyderėmis. Anksčiau Lietuvos pilietybės siekė buvusi Vilniaus „Lietuvos telekomo“ krepšininčė Katie Douglas. Gal nebūtų nieko bloga, jei pasikviestume aukšto lygio žaidėją iš kitos šalies?

Manau, mes ir taip turime gana gerų krepšininčių. Dažnai legionierės rūpinasi asmenine statistika, papiktnaudžiauja individualiais veiksmais. O jau minėjau, kad didžiausias mūsų koziris – darnus komandinis žaidimas.

Alfredo Pladžio nuotr.

K.Sosna skina pergales kalnų dviračių varžybose

Tomo Gaubio nuotr.

ĮSPŪDINGĄ SEZONĄ VAINIKAVO SUŽADĖTUVĖS

DAUGKARTINEI LIETUVOS KALNŲ DVIRAČIŲ SPORTO ČEMPIONEI VILNIETEI KATAŽINAI SOSNAI, ŠEŠTUS METUS DALYVAUJANČIAI KALNŲ DVIRAČIŲ (MTB) KROSO VARŽYBOSE, ŠIS SEZONAS BUVO PATS SĖKMINGIAUSIAS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Spalio mėnesį po puikių startų Ispanijoje, Prancūzijoje ir Italijoje italų klubo „Torpedo–Südtirol“ narė tapo Tarptautinės dviračių sporto sąjungos kalnų dviračių kroso maratono reitingo lydere.

2016 m. Europos MTB kroso maratono čempionato bronzinei prizininkei šie metai įsimintini ir dėl to, kad spalio 5-ąją Italijai priklausančioje Elbos saloje jai pasipiršo dviračių sporto entuziastas, varžybų organizatorius vilnietis Dominykas Pinelis.

„Sunki kovido laikotarpio mano gyvenimas prašviesėjo: praėjusiais metais, kai mažiau darbą Italijoje ir kurį laiką buvau Lietuvoje, susipažinau su Dominyku. Po draugų susitikimo Klaipėdoje, visiems kartu grįžtant namo, jis mane pakvietė puodelio kakavos. O draugauti pradėjome po šių metų Lietuvos čempionato, kurį laimėjau. Dominykas pasiūlė savaitgalį praleisti Nidoje, – pasakoja Katažina. – Įsimylėjome. Jis pas mane viešėjo Italijoje, stebėjo pasaulio čempionatą, kuriame dalyvavau.“

NETIKĖTA KELIONĖ NAMO

Spalio 18-osios vakarą K.Sosna netikėtai grįžo į Lietuvą, bet jau kitą dieną išskrido atgal į Italiją.

„Turėjau galimybę dalyvauti didžiausiose MTB kroso maratono daugiadienėse lenktynėse Pietų Afrikoje. Kadangi daug laiko praleidžiu Italijoje, tai klubo atstovams pasirodė, kad man, kaip ir

italams, nereikia vizos. O, pasirodo, lietuviams, kaip ir komandos draugui estui, jos reikėjo.

Tik 19-ojo pasaulio MTB kroso maratono čempionato Elbos saloje išvakarėse sužinojau, kad dalyvausiu Pietų Afrikoje vykiančiose daugiadienėse varžybose, į kurias gan sunku patekti, nes vien starto mokestis siekia 1300 eurų.

Kai jau buvau susiruošusi kelionei, niekur neradau savo paso – šiemet per varžybas Europoje man jo neprireikė, užteko asmens tapatybės kortelės. Paskambinau tėvams, kad jie namie paieškotų, bet irgi nerado. Su gaudžiomis ašaromis teko atsisakyti išvykos į Pietų Afriką, man nebuvo lemta vykti į tas varžybas, kuriose rungtyniaujama poromis. O mano komandos draugė vokiečių Stephanie Dohrn, kuri reitinge žengia antra po manęs ir su kuria būčiau sudariusi komandą, po sunkaus sezono jaučiasi fiziškai išsekusi“, – trumpam grįžusi į Lietuvą pasidaryti paso dėstė Katažina.

Bet aukštaūgės (182 cm) MTB kroso maratono pasaulio reitingo lyderės akyse suspindi kibirkštelė: varžybų organizatoriai Katažinos komandos registraciją nukėlė kitiems metams, taigi ji turi kvietimą kovo mėnesį dalyvauti Pietų Afrikoje vykiančiose lenktynėse.

„Spalio 29 dieną manęs laukia paskutinės sezono varžybos Dubajuje, kur irgi reikės paso. Tos varžybos šiek tiek lems mano reitingo taškus. Sunku suvokti, kad esu pasaulio reitingo lyderė, bet

iš aplinkinių, rėmėjų vis dažniau girdžiu, jog tai yra vienas geriausių mano sezonų per visą karjerą.

Gaila, kad Europos čempionate likau penkta, nes padariau didelę klaidą: prieš čempionatą dalyvavau „BMW Hero Südtirol Dolomites“ varžybose ir po jų turėjau išsėtis, lengvai treniruotis. Kadangi gerai jaučiausi, aš kaip reikiant kibau į darbą. Penkta vieta man buvo gera pamoka. Treneris pabarė, kad man jau 30 metų, o padariau tokią vaikišką klaidą – įdėjau net 60 proc. daugiau darbo, nei reikėjo“, – apgailestauja dviratininkė.

VAIKYSTĖJE KAMAVO KOKLIUŠAS

Dviratininkės karjerą pas trenerius Valentiną Toguzajevą-Pokladok ir Gediminą Kastanauską pradėjusi viena geriausių pasaulio MTB kroso maratono dviratininkių iš pradžių turėjo bėdų dėl kokliušo, bet sportuodama sustiprėjo ir išsigydė šią ligą. Septynių vaikų šeimoje augusiai Katažinai per kūno kultūros pamokas netgi buvo sumažintas krūvis. Būtent lenkų mokykloje, kurią lankė, ją ir surado trenerė V.Toguzajeva.

„Mes labai daug ir stropiai treniravomės. Ypač griežtas ir reiklus buvo mūsų treneris, kurio bijojau labiau nei savo tėčio. Treneris mus pratino važinėti ir plente, ir treke, lenktyniauti kroso trasose. Mūsų kolektyvas buvo puikus, visada turėjau tikslą ir jo siekiau. Sunkiausia būdavo žiemą, kai būdavome uždaryti salėje tarp keturių sienų.

Mums didelis autoritetas ir neišsenkantis motyvacijos šaltinis buvo pasaulio jaunimo ir Europos jaunimo iki 23 m. čempionė Rasa Leleivytė, kuri atvykdavo iš Italijos ir su mumis treniruo-davosi, atveždavo sportinės aprangos, perteikdavo savo patirtį. 2009-aisiais per Lietuvos čempionato grupines lenktynes treneris paprašė jai padėti, ir Rasa tapo čempione.

Treneriai mus mokė savarankiškumo, skatino siekti žinių – visa tai man labai pravertė, kai 2009-aisiais, būdama aštuoniolikos, išvažiavau į profesionalų Italijos klubą „Vaiano Tepso Solaris-tech“, kuriam atstovavau penkerius metus. Ten buvo ir Rasa, kuriai esu ypač dėkinga, nes ji man padėjo patekti į italų komandą“, – profesionalios dviratininkės karjeros pradžia prisimena Katažina.

2010-aisiais K.Sosna tapo Lietuvos plento čempione ir Europos jaunimo iki 23 m. čempionato bronzine prizininke, o po metų žemyno čempionate dar kartą laimėjo bronzą.

IŠ PLENTO – Į KALNUS

Ilgainiui Katažinai važiuoti plentu pasidarė nuobodu ir neįdomu. Jos rezultatai italų klube nustojo gerėti ir ji nutarė vykti pas seserį į Norvegiją šiek tiek užsidirbti. Apie savo planus po „Giro d'Italia“ lenkynių pasakė komandos rėmėjui Sandro Lazzarinui.

Jis dviratininkei pasiūlė padirbėti Veneto regione įsikūrusiame dviračių įmonės „Cicli Esperia“ biure. Jame Katažina darbavosi ket-verius metus. Kai S.Lazzarinis pradėjo burti MTB kroso komandą, į ją pakvietė ir Katažiną.

Sportininkė dabar neslepia: pirmieji metai buvo tragiški. Ji nemokėjo naujojo dviračio stabdyti, pedalus mynė iš visų jėgų, ne kartą krito ir susižeidė. Bet pamažu Katažina perprato kitokių lenkynių niuansus, pradėjo skinti pergales varžybose ir MTB kroso maratonas jai ėmė patikti.

„Kai perėjau iš vienos disciplinos į kitą, atrodo, niekas nepasikeitė – ir ten, ir ten dviratis, tik ratai platesni. Tačiau kalnų ir plento dviračiai – du skirtingi pasauliai. Plente nėra tokių stačių kalnų kaip krose. Mūsų dviračiai yra sunkesni, aksesuarai, dalys – anglies pluošto, netgi vairas, kuris yra apgaulingas. Tarkime, trasoje sutrenktas vairas nelūžta, bet jį jau reikia keisti. Jeigu to nepastebėsi ir toliau važiuosi – gerai nebus. Skykla ir ratlankiai. Savų niuansų turi dantračiai, pavaros. Jeigu būnu geros sportinės formos, pavarą nesunku pasirinkti, o kai būna sunku, – jas dažnai tenka kaitalioti.

Turiu du varžybų dviračius: vienas su amortizuojamąja priekine šake ir naudojamas tada, kai daug kalnų ir nelabai techniškai nusileidimai, o kitas – dviejų amortizatorių ir skiriamas techniškėms trasoms, kuriose daug akmenų, stačių kalnų, tenka važiuoti žvyrkeliu. Reikia turėti ne tik jėgos, bet ir technikos įgūdžių.

Kalnų maratonas prasideda nuo 60 kilometrų, tačiau 2019-aisiais Šveicarijoje teko važiuoti ir 145 kilometrus. Tas sunkias lenktynes, per kurias iš viso teko kilti ir į keturių kilometrų kalnus, pavyko laimėti“, – su MTB kroso maratono virtuve supažindina K.Sosna.

ŽVILGSNIS Į PARYŽIŲ

Vilnietė Europos MTB kroso maratono čempionate debiutavo 2015-aisiais Vokietijoje ir užėmė septintą vietą, o pasaulio MTB kroso maratone Italijoje tarp 58 dalyvių buvo trylikta.

„Kai pasaulio čempionate pamačiau Dolomitines Alpes, jos mane užbūrė. Supratau, kad kroso maratonas – tai mano disciplina. Esu gana stipri ir ištverminga, trasoje nebūna sunku išbūti netgi septynias valandas“, – tvirtina Katažina.

K.Sosna su sužadėtiniu D.Pineliu

Mantės Marcinkeviciūtės nuotr.

Dabar vilnietė galvoja apie Paryžiaus olimpinės žaidynes, kitąmet nuo gegužės mėnesio bus skaičiuojami reitingo taškai. Katažinai bus lengviau, nes taškus Lietuvai ji rinks ne viena, o su dar viena G.Kastanausko auklėtine 21-erių Greta Karasiovaite.

Pasak Katažinos, bus labai sunku iš vienos disciplinos pereiti į kitą, įvaldyti techniką. Mat italų „Torpedo-Südtirol“ klube suburtos MTB kroso maratono dviratininkės, bet vilnietė stengsis kuo dažniau dalyvauti olimpinės kalnų dviračių rungties varžybose.

„Visi žino, kad esu viena stipriausių MTB kroso maratono dviratininkių, o MTB varžybose tokia nebūsiu. Tačiau 2019-aisiais man pavyko laimėti MTB varžybas Italijoje, įgijau patirties. Jeigu nepateksiu į olimpinės žaidynes, turiu dar vieną svajonę – dirbti trenerė ir išugdyti savo auklėtinį olimpietį.

Esu dėkinga italų klubui, kuris man moka atlyginimą, Lietuvos dviračių sporto federacijai ir Lietuvos tautiniam olimpiniam komitetui, kurie manimi rūpinasi. Labai noriu visiems atsidėkoti svariomis pergalėmis“, – sako K.Sosna.

APDOVANOTI GERIAUSI FIZINIO UGDYMO MOKYTOJAI

Spalio 4 d., Mokytojų dienos išvakarėse, Lietuvos Respublikos Prezidentūroje surengta geriausių Lietuvos fizinio ugdymo mokytojų apdovanojimų ceremonija. Joje jau trečią kartą buvo pagerbti aktyviausi, inovatyviausi ir labiausiai nusipelnę fizinio ugdymo pedagogai.

Laureatus sveikino šalies pirmoji ponija Diana Nausėdienė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė, švietimo, mokslo ir sporto ministrė Jurgita Šiugždinienė.

Šia iniciatyva siekiama apdovanoti ir garsinti pedagogus, kurie ne tik išmoningai veda pamokas, taiko inovatyvius metodus, ugdo jaunąją kartą, dirba su ugdymo įstaigų bendruomenėmis, bet ir organizuoja renginius.

Geriausių Lietuvos fizinio ugdymo mokytojų rinkimuose apdovanojimą dešimt pedagogų. Taip pat jau tradiciškai įvertinti ne

tik mokyklose, bet ir ikimokyklinėse įstaigose dirbantys ugdytojai.

Projektą inicijuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija, Lietuvos kūno kultūros mokytojų asociacija ir Respublikinė ikimokyklinio ugdymo kūno kultūros pedagogų asociacija.

Laureatais tapo: Bronislavas Šimokaitis (Kėdainių r. Josvainių gimnazija), Ieva Vaicekauskienė (Molėtų progimnazija), Juozas Savickas (Šiaulių r. Kuršėnų Lauryno Ivinskio gimnazija), Lina Čėčėnaitė (Kauno Rokų gimnazija), Mantas Brazionis (Kauno Aleksandro Stulginskio mokykla-daugiafunkcis centras), Jolanta Terminienė (Radviliškio lopšelis-darželis „Eglutė“), Lina Račė (Šiaulių lopšelis-darželis „Žiogelis“), Aistė Aleknavičiūtė (Vilniaus Santariškių lopšelis-darželis), Marius Zoza (Mažeikių lopšelis-darželis „Bitutė“), Raminta Baranauskienė (Kauno lopšelis-darželis „Pušaitė“).

POSĖDYJE APTARTI SVARBŪS KLAUSIMAI

Spalio 20 d. vyko nuotolinis LTOK vykdomojo komiteto posėdis, kuriame patvirtinta pirmųjų trijų ketvirčių biudžeto apyskaita, atnaujinti olimpinė stipendijų skyrimo kriterijai bei pristatyti artėjantys renginiai ir projektai.

Pirmųjų trijų šių metų ketvirčių LTOK biudžeto apyskaitą Vykdomojo komiteto nariams pristatė išdinininkas Darius Čerka. Iš viso per devynis mėnesius LTOK surinko 9 mln. 233 tūkst. eurų pajamų. Tai yra 90 proc. numatyto metinio plano.

63 proc. šios sumos, arba 5 mln. 759 tūkst. eurų, buvo gauti iš UAB „Olifėja“ skiriamos 8 proc. paramos. „Jau dabar matome, kad viršysime numatytą metinį planuotų surinkti pajamų planą“, – sakė D.Čerka.

UAB „Olifėja“ išmokėjus dividendus, LTOK gavo daugiau nei 3 mln. eurų ir 78 tūkst. eurų jau viršijo metinį dividendų planą.

Olimpiniam sportui per devynis mėnesius buvo skirti 82 proc. LTOK biudžeto, arba 6 mln. 782 tūkst. eurų. Ženkli suma sutaupyta dalyvaujant Tokijo olimpinėse žaidynėse – vietoje planuotų 1 mln. 200 tūkst. eurų išleista 231 tūkst. eurų. Taip nutiko dėl mažesnės, nei planuota, į Japoniją vykusių sportininkų ir specialistų delegacijos.

Vykdomasis komitetas patvirtino ir Lietuvos olimpinio fondo (LOF) biudžeto apyskaitą. Fondas iki spalio mėnesio iš rėmėjų surinko 75 proc. planuotų metinių pajamų, arba 1 mln. 49 tūkst. eurų. Tikimasi, kad metų pabaigoje pajamos 3–6 proc. viršys metų planą. Dėl COVID-19 pandemijos ir atšauktų veiklų bei renginių per pirmuosius tris metų ketvirčius LOF išlaidos siekė 50 proc. metinio plano.

Vykdomojo komiteto nariai patvirtino LTOK ekspertų komisijos

parengtus atnaujintus 2021–2022 m. laikotarpio individualių sporto šakų stipendijų kriterijus.

Kriterijus atitinkantiems Pekino žiemos olimpinė žaidynių kandidatams stipendijos bus mokamos iki kitų metų balandžio 30 d. Paryžiaus vasaros olimpinė žaidynių kandidatams stipendijas planuojama mokėti iki kitų metų birželio pabaigos. Vis dėlto olimpinė stipendijų sutartyje numatytas punktas, kuriuo LTOK gali stipendijų mokėjimą sustabdyti arba visiškai nutraukti. Tai įvyktų, jei būtų pakeistas olimpinio sporto finansavimo modelis.

Olimpinė stipendininkų sąrašas – šimtas atletų. Daugiausia yra lengvaatlečių ir irkluotojų. Olimpinės stipendijos, atsižvelgiant į nustatytus kriterijus, siekia nuo 450 iki 1000 eurų. Nuo olimpinės stipendijos LTOK sumokami mokesčiai sportininkams užtikrina socialines garantijas.

Vykdomojo komiteto posėdyje taip pat buvo aptartas pasiruošimas olimpinio judėjimo Lietuvoje 100-mečiui paminėti, pristatyti planuojami renginiai, renkamas organizacinis komitetas ir darbo grupė. Ši svarbi data bus minima 2024 metais.

LTOK sportininkų komisijos pirmininkas, olimpinis vicečempionas Mindaugas Griškonis supažindino su informacija, išgirsta per spalio pradžioje Dubrovniko (Kroatija) vykusių Europos olimpinė komitetų asociacijos (EOK) sportininkų Generalinę asamblėją, kurioje dalyvavo kartu su olimpine čempione penkiakovininke Laura Asadauskaite-Zadneprovskiene.

Vykdomojo komiteto nariams buvo pristatyta informacija apie gruodžio 2–9 d. vyksiantį Sporto kino festivalį, pasiruošimą prestižiniams „LTeam“ apdovanojimams bei naują Lietuvos mažųjų žaidynių sezoną.

IEŠKO KILNAUS SPORTINIO ELGESIO PAVYZDŽIŲ

Po metų pertraukos Lietuva ir vėl ieško kilniai besielgiančių sportininkų ir sporto aplinkos atstovų, o padėti juos surasti kviečiama visa sporto bendruomenė. Jau septintą kartą LTOK rengiamuose Lietuvos kilnaus elgesio („Fair Play“) apdovanojimuose bus siekiama atkreipti dėmesį į kelias skirtingas kilnaus elgesio nominacijas.

„Kilnus elgesys yra tai, ko visi turime siekti, o pamatę kito kilnų elgesį – įvertinti jį. Šie apdovanojimai būtent apie tai ir yra – siekiame ne tik atrasti herojus, kuriems artimas kilnus elgesys, bet ir įkvėpti kitus sekti jų pavyzdžiu“, – sakė Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto prezidentė Austra Skujytė.

Kviečiame teikti kandidatūras šioms nominacijoms gauti: viso gyvenimo darbu sportui nusipelnusių žmonių, atrasti ir įvertinti 2021 m. kilnų poelgį, 2021 m. jaunojo sportininko ar jaunimo komandos kilnų poelgį, jaunąjį sportininką – pavyzdį bendraamžiams, „Fair Play“ projektą, „Fair Play“ organizaciją.

Paraiškas net šešioms Lietuvos „Fair Play“ apdovanojimų nominacijoms gauti visi norintieji gali teikti iki lapkričio 15 d.: <https://bit.ly/3uyirQo>

Nugalėtojai bus paskelbti lapkričio pabaigoje.

PASKIRSTĖ FINANSAVIMĄ RINKTINĖMS

Spalio 6 d. į posėdį rinkosi atsinaujinusi LTOK ekspertų komisija. Rugsėji vykusiame LTOK vykdomojo komiteto posėdyje komisijos vadovo pavaduotoju patvirtintas Lietuvos sporto federacijų sąjungos prezidentas Darius Šaluga, nariu – treko dviratininkų treneris, LTOK sporto trenerių komisijos pirmininkas Dmitrijus Leopoldas.

Į posėdį susirinkę komisijos nariai pagal nustatytus kriterijus paskutiniam šių metų ketvirčiui paskirstė lėšas sporto šakų rinktinėms rengtis. Lėšos, skirtos rengtis Paryžiaus olimpinėms žaidynėms, skirstomos pagal LTOK vykdomojo komiteto patvirtintus kriterijus.

Sportiniam rengimui skirtas finansavimas skiriamas tik tiems sportininkams, kurie siekia ir gali dalyvauti Paryžiaus žaidynėse bei yra LTOK vykdomojo komiteto patvirtintuose sąrašuose.

1. Po 9000 eurų skiriama sporto šakų rinktinėms už kiekvieną sportininką, iškovojusį: 1–8 vietas Tokijo olimpinėse žaidynėse; 1–3 vietas 2020–2021 m. pasaulio čempionatų olimpinėse rungtyse.

2. Po 6000 eurų skiriama sporto šakų rinktinėms už kiekvieną sportininką, iškovojusį: 9–16 vietas Tokijo olimpinėse žaidynėse; 4–6 vietas 2020–2021 m. pasaulio čempionatų olimpinėse rungtyse; 1–3 vietas 2020–2021 m. Europos čempionatų

olimpinėse rungtyse.

3. Po 4500 eurų skiriama sporto šakų rinktinėms už kiekvieną sportininką, iškovojusį: 7–12 vietas 2020–2021 m. pasaulio čempionatų olimpinėse rungtyse; 4–6 vietas 2020–2021 m. Europos čempionatų olimpinėse rungtyse; už 2021 m. Tokijo olimpinė žaidynių dalyvį.

4. Po 3000 eurų skiriama sporto šakų rinktinėms už kiekvieną atsarginį sportininką (gebantį pakeisti stipriausius sporto šakos/rungties sportininkus), sparringo partnerį, traumotą sportininką ir/arba perspektyvų sportininką, 2024 m. Paryžiaus olimpinėse žaidynėse galintį iškovoti 1–16 vietas.

5. Po 1500 eurų skiriama sporto šakų rinktinėms už kiekvieną ypač perspektyvų, jauną ir/arba atsarginį sportininką, galintį dalyvauti 2024 m. Paryžiaus olimpinėse žaidynėse.

„Kitaip nei biudžetinių įstaigų, mūsų kriterijai remiasi ne tik rezultatais, bet ir potencialu. Tai padeda federacijoms auginti perspektyvius sportininkus. Būtent šiais vadinamaisiais minkštaisiais kriterijais remdamiesi galėjome finansuoti plaukikės Rūtos Meilutytės pasirengimą 2012 m. Londono olimpinėms žaidynėms, iš kurių ji grįžo su aukso medaliu“, – sakė Ekspertų komisijos pirmininkas Einius Petkus.

SVARSTĖ R.BERANKIO SPRENDIMĄ

Spalio 13 d. vyko nuotolinis LTOK etikos komisijos posėdis, kuriame buvo svarstytas tenisininko Ričardo Berankio sprendimas nedalyvauti Tokijo olimpinėse žaidynėse.

Gaudamas olimpinę stipendiją R.Berankis sutartimi su LTOK įsipareigojo ruoštis ir dalyvauti Tokijo olimpinėse žaidynėse. Turėdamas realią galimybę vykti į Tokiją ir jos atsisakydamas sportininkas šią sutartį pažeidė, todėl buvo svarstomas LTOK etikos komisijos.

Lietuvos teniso sąjunga birželį nenurodydama priežasties informavo LTOK, kad olimpinėse žaidynėse sportininkas nedalyvaus. Tuo tarpu viešojoje erdvėje pasirodė Teniso sąjungos

pranešimas spaudai, leidžiantis suprasti, kad tenisininkas olimpinės žaidynės iškeitė į tuo pat metu vykusius ATP turnyrus.

„Posėdžio metu Ričardas pateikė priežastis, dėl kurių, jo manymu, negalėjo dalyvauti Tokijo olimpinėse žaidynėse. Deja, šių priežasčių nei jis, nei Teniso sąjunga LTOK iki šiol nebuvo pateikę. Labai keista, kad net skambučio nebuvo sulaukta. Sportininkai paprastai mums skambina net esant mažiau reikšmingoms aplinkybėms. Būtent tokį komunikacijos trūkumą laikome neetišku elgesiu“, – sakė LTOK viceprezidentas, Etikos komisijos pirmininkas Saulius Galadauskas.

BOKSININKĖ RAMYBĖS SEMIASI IŠ KNYGŲ

GABRIELĖ STONKUTĖ – VIENA PERSPEKTYVIAUSIŲ LIETUVOS BOKSININKIŲ. 2019 M. JI TAPO EUROPOS JAUNIMO ČEMPIONĖ, O 2021 M. – VICEČEMPIONĖ. DAUGKARTINĖ LIETUVOS SUAUGUSIŲJŲ ČEMPIONĖ TEIKIA VILČIŲ, KAD NETOLIMOJE ATEITYJE MŪSŲ ŠALIS TURĖS BOKSININKĘ OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

EUBC nuotr.

GERIAUSI

Knyga: Dr. Henry Cloudas ir Dr. Johnas Townsendas, „Ribos. Kada sakyti „taip“, kaip sakyti „ne““.

Filmas / Serialas: „Grei anatomija“.

Atlikėjas / grupė: Billie Eilish.

Boksininkė, šiuo metu gyvenanti sporto ir studijų režimu, randa laiko ne tik mokslinėms knygoms.

„Mėgstu skaityti knygas. Jas dažniausiai skaitau stovyklose arba išvykose į varžybas. Mane knygos ramina. Palyginti su vaikyste, įprotis labai pasikeitė. Anksčiau skaičiau, nes reikėdavo, o dabar skaitau, nes noriu. Atsirado potraukis knygoms. Neturiu vienos įsimintinos knygos, bet labai patinka psichologinio žanro kūriniai“, – sako G.Stonkutė.

Su muzika sportininkė draugauja gana artimai. Ji prisipažįsta, kad neturi vieno mėgstamiausio atlikėjo, kurio muzika ypač išsiskirtų iš kitų.

„Labiausiai patinka popmuzika, jos dažniausiai klausausi. Mu-

zika tikrai klausausi kiekvieną dieną, tą darau nuo ruošimosi treniruotei iki vakarinio pasivaikščiojimo, – šypsosi G.Stonkutė. – Dažnai naudoju ausines, nes garsi muzika patalpose nepatinka.“

Muzika garsiai plyšauti gali festivaliuose ar koncertuose. Turėdama galimybę sportininkė neatsisako juose sudalyvauti ir pasisemti gerų emocijų.

Kalbėdama apie filmus sako, kad geriausio išskirti taip pat negali, ir tikisi, jog tokį dar pamatys ateityje.

„Filmus mėgstu įvairiausio žanro. Galbūt labiausiai patinka komedijos, bet geriausio filmo neturiu. Filmus žiūriu labai dažnai, ypač namie ir kelionėse. Įprastai filmus žiūriu per kompiuterį ir telefoną“, – paaiškina G. Stonkutė, neatsisakanti ir populiarių serialų.

SPORTO RADIJAS

Visada tavo išmaniajame

Atsisiųskite iš
App Store

GAUTI IŠ
Google Play

www.rc.lt | /radiocentras

4F

OFICIALUS RĖMĖJAS

LIETUVOS
OLIMPINĖ
KOMANDA

MŪSŲ PARDUOTUVĖS

PPC „OZAS“ , VILNIUS
PLC „PANORAMA“ , VILNIUS
PPC „AKROPOLIS“ , KLAIPĖDA
PPC „AKROPOLIS“ , ŠIAULIAI
PPC „AKROPOLIS“ , KAUNAS
PLC „MEGA“ , KAUNAS

